

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
CZĘŚCI OSIEDLA NOWE MIASTO W BIAŁYMSTOKU
W REJONIE ULIC K. PUŁASKIEGO I TRANSPORTOWEJ**

opracowanie:

mgr inż. Elżbieta Drożdżał

Elżbieta Drożdżał

mgr inż. Kamila Misiewicz

Kamila Misiewicz

Białystok, 20 lipca 2022 r.

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Nowe Miasto w Białymstoku
w rejonie ulic K. Pułaskiego i Transportowej

Urząd Miejski w Białymstoku

Departament Urbanistyki i Architektury

Referat Prac Studialnych

SPIS TREŚCI

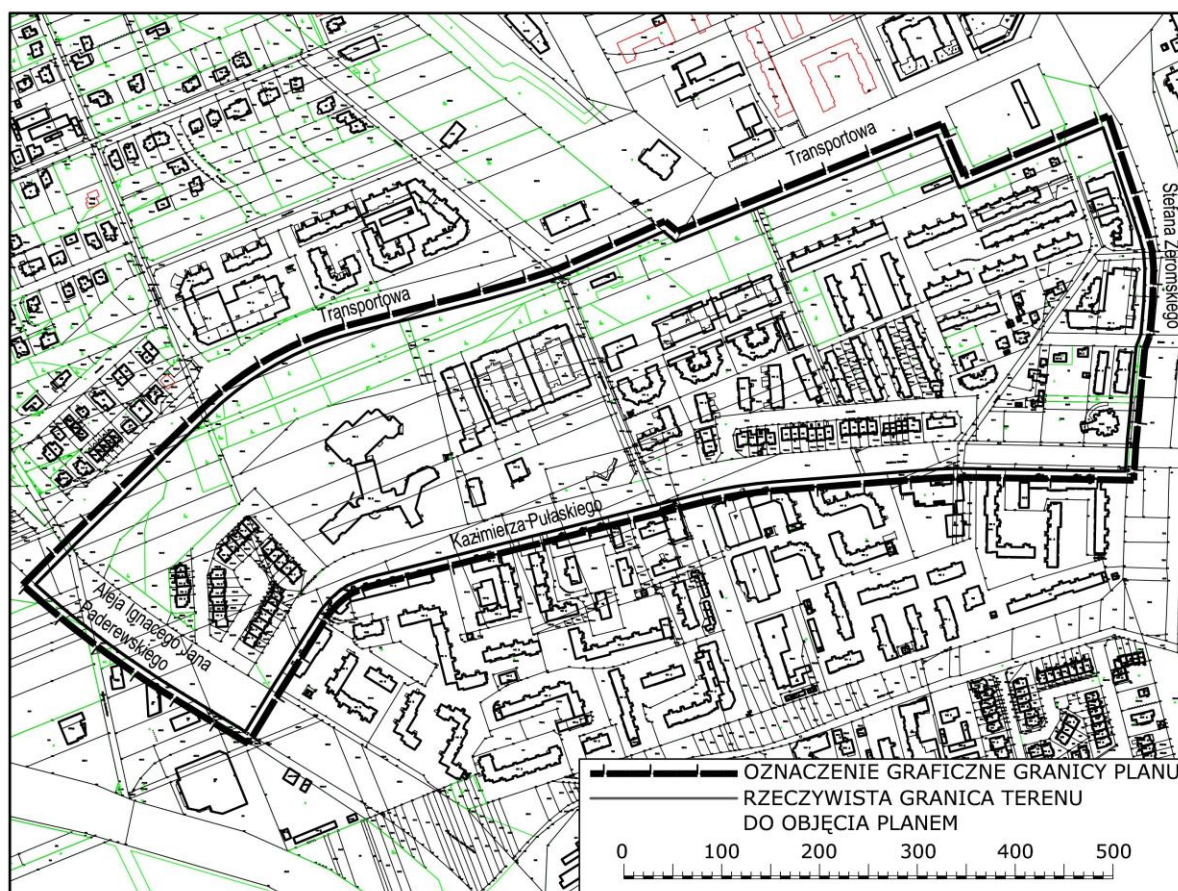
1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTU PLANU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI	4
1.1. Zawartość projektu planu i jego główne cele.....	4
1.2. Powiązania projektu planu z innymi dokumentami	7
1.2.1. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku.....	7
1.2.2. Ekofizjografia Białegostoku	8
1.2.3. Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego.....	10
1.2.4. Plan Adaptacji Miasta Białystok do zmian klimatu do roku 2030.....	11
1.2.5. Plan Gospodarki Odpadami Województwa Podlaskiego na lata 2016-2022	12
1.2.6. Program ochrony powietrza dla aglomeracji białostockiej	13
1.2.7. Program ochrony środowiska dla miasta Białystok na lata 2021–2024 z perspektywą na lata 2025-2028	14
1.2.8. Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podlaskiego.....	15
1.2.9. Krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych.....	16
1.2.10. Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły	17
2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY.....	18
3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA	19
4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO.....	19
5. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY TEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU	19
5.1. Istniejący stan środowiska w obszarze objętym projektem planu	19
5.2. Potencjalne zmiany stanu środowiska przy braku realizacji projektu planu	29
6. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM	29
7. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PLANU W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIEŹNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY	30
8. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLE MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS JEGO OPRACOWYWANIA	32
9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE,	

SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE PROJEKTU PLANU, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE NA ŚRODOWISKO.....	35
10. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU	37
10.1. Ustalenia projektu planu miejscowego ograniczające lub eliminujące negatywny wpływ na środowisko i zdrowie ludzi	37
10.2. Ocena skuteczności wprowadzonych w projekcie planu rozwiązań ograniczających lub eliminujących negatywne oddziaływanie na środowisko, w tym na zdrowie ludzi	40
11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE ZMIANY PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY (BIORĄC POD UWAGĘ CELE I GEOGRAFICZNY ZASIĘG PLANU ORAZ CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU)	44
12. STRESZCZENIE SPORZĄDZONE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM ...	45
WYKORZYSTANE MATERIAŁY	51
SPIS TABEL	53
SPIS RYSUNKÓW	53
SPIS ZDJĘĆ	54
SPIS ZAŁĄCZNIKÓW	54
OŚWIADCZENIE KIERUJĄCEGO ZESPOŁEM WYKONAWCÓW PROGNOZY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO O SPEŁNIENIU WYMAGAŃ, O KTÓRYCH MOWA W ART. 74A UST. 2 USTAWY Z DNIA 3 PAŹDZIERNIKA 2008 R. O UDOSTĘPNIANIU INFORMACJI O ŚRODOWISKU I JEGO OCHRONIE, UDZIALE SPOŁECZEŃSTWA W OCHRONIE ŚRODOWISKA ORAZ O OCENACH ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO (DZ. U. Z 2022 R. POZ. 1029, Z PÓŹN. ZM.)	55

1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTU PLANU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI

1.1. Zawartość projektu planu i jego główne cele

Zawartość miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego określa art. 15 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r. poz. 503) oraz rozporządzenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. poz. 2404).

Rysunek 1 Załącznik do uchwały Nr XXX/462/20 Rady Miasta Białystok z dnia 26 października 2020 r.

Teren przedmiotowego projektu planu poddawany strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko dotyczy obszaru objętego uchwałą Nr XXX/462/20 Rady Miasta Białystok z dnia 26 października 2020 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Nowe Miasto w Białymstoku w rejonie ulic K. Pułaskiego i Transportowej (rys. 1). Przeprowadzenie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko jest wymagane na podstawie art. 46 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029, z późn. zm.). Przedmiotowy projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wyznacza ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Projekt planu obejmuje obszar o powierzchni około 30,24 ha, ograniczony ulicami: Transportową, S. Żeromskiego, K. Pułaskiego i Aleją I. J. Paderewskiego.

Zakłada się określenie ustaleń planistycznych z uwzględnieniem zapisów planu obowiązującego. Przewiduje się weryfikację zakresu przekształceń oraz możliwości kontynuacji funkcjonowania istniejącej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, utrzymanie układu urbanistycznego istniejącego osiedla mieszkaniowego wielorodzinnego, zachowanie zabudowy usługowej, w tym oświaty i z zakresu kultu religijnego oraz określenia zasad kształtowania i ochrony terenów zieleni urządzonej.

Tereny objęte opracowaniem są w większości już zainwestowane i wyposażone w infrastrukturę (dojazdy i parkingi), obiekty usług podstawowych. Istniejące zagospodarowanie to przede wszystkim zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna z mniejszym udziałem zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz zabudowa usługowa, w tym z zakresu oświaty i kultu religijnego.

Na przeważającej części przedmiotowego obszaru obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego części osiedla Nowe Miasto w Białymstoku (w rejonie ulic: K. Pułaskiego i Transportowej) uchwalony uchwałą Nr LXI/749/06 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 25 września 2006 r. Do ww. planu w latach ubiegłych wpłynęły wnioski dotyczące dopuszczenia zabudowy jednorodzinnej wolnostojącej i bliźniaczej w rejonie Al. I. J. Paderewskiego oraz dopuszczenia zabudowy jednorodzinnej w sąsiedztwie istniejącej wielorodzinnej w rejonie ulicy Zachodniej. Teren opracowania wymaga weryfikacji zasad, zakresu kształtowania form zabudowy w kontekście istniejącego układu urbanistycznego osiedla Nowe Miasto.

Mając na uwadze powyższe, Rada Miasta Białystok w dniu 29 maja 2017 r. podjęła uchwałę Nr XXXVI/583/17 Rady Miasta Białystok w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Nowe Miasto w Białymstoku (w rejonie ulic: K. Pułaskiego i Transportowej). Prace nad ww. uchwałą wykazały potrzebę wprowadzenia większych zmian w stosunku do pierwotnie zakładanych, w tym m.in. w zakresie parametrów i wskaźników zabudowy i zagospodarowania, wynikających z aktualnie obowiązujących zasad sporządzania planu. W związku z tym zasadne okazało się opracowanie nowego planu w oparciu o aktualne przepisy, a nie kontynuowanie procedury zmiany planu. W roku 2018 zgodnie z przeprowadzoną oceną planów zagospodarowania przestrzennego obowiązujących na terenie miasta Białegostoku ww. plan wskazany został do zmiany ze względów m.in. merytorycznych – np. nieaktualne ustalenia dotyczące ochrony przed hałasem. Wymaga on również korekty ustaleń planistycznych w związku z zakończeniem przebudowy Alei I. J. Paderewskiego, która została zrealizowana w innych granicach niż określone w planie.

W zakresie objętym opracowaniem obowiązują również na fragmentach: miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego części osiedla Nowe Miasto w Białymstoku (w rejonie Alei I. J. Paderewskiego) - uchwała Nr LXI/748/06 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 25 września 2006 r. oraz miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego części osiedla Nowe Miasto w Białymstoku (w rejonie ulic Ścianka, Starosielce i P. Łodzińskiego) - uchwała Nr LXII/769/06 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 23 października 2006 r.

Projektowane funkcje terenu w omawianym projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego:

- teren o symbolu **1MN,IT,ZP** przeznacza się pod **zabudowę mieszkaniową jednorodziną szeregową, infrastrukturę techniczną** wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi oraz **zielenią urządzonej**,
- teren o symbolu **2MN** przeznacza się pod **zabudowę mieszkaniową jednorodziną szeregową** wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi oraz zielenią urządzonej,

- teren o symbolu **3UO,IT,ZP** przeznacza się pod **zabudowę usługową z zakresu oświaty**, infrastrukturę techniczną wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi oraz **zieleń urządzoną**,
- tereny o symbolach **4UOS** i **15UOS** przeznacza się pod **zabudowę usługową z zakresu kultu religijnego** wraz z urządzeniami towarzyszącymi oraz zielenią urządzoną,
- tereny o symbolach **5MW,U,IT,ZP**, **6MW,U,IT,ZP** i **7MW,U,IT,ZP** przeznacza się pod **zabudowę mieszkaniową wielorodzinną, usługową, infrastrukturę techniczną** wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi oraz **zieleń urządzoną**,
- tereny o symbolach **8MW**, **9MW**, **17MW** i **18MW** przeznacza się pod **zabudowę mieszkaniową wielorodzinną** wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi oraz zielenią urządzoną,
- tereny o symbolach **10MW,U**, **16MW,U** i **19MW,U** przeznacza się pod **zabudowę mieszkaniową wielorodzinną oraz usługową** wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi oraz zielenią urządzoną,
- teren o symbolu **11MN** przeznacza się pod **zabudowę mieszkaniową jednorodzinną** wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi oraz zielenią urządzoną,
- teren o symbolu **12MN,U** przeznacza się pod **zabudowę mieszkaniową jednorodzinną i usługową** wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi oraz zielenią urządzoną,
- teren o symbolu **13KPL** przeznacza się pod **plac** wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi oraz zielenią urządzoną,
- teren o symbolu **14IT** przeznacza się pod **infrastrukturę techniczną**,
- tereny o symbolach **1KD-GP** (Al. I. J. Paderewskiego), **2KD-Z** (ul. Transportowa), **3KD-Z** (ul. K. Pułaskiego), **4KD-L** (ul. Orłąt Grodzieńskich), **5KD-D**, **6KD-D** (ul. Zachodnia), **7KD-D** (ul. Krucza) przeznacza się pod **drogi publiczne** wraz z infrastrukturą techniczną oraz zielenią urządzoną,
- tereny o symbolach **8KDW**, **9KDW**, **10KDW**, **11KDW**, **12KDW**, **13KDW**, **14KDW** i **15KDW** przeznacza się pod **drogi wewnętrzne** wraz z infrastrukturą techniczną,
- tereny o symbolach **16KP** i **17KP** przeznacza się pod **ciągi piesze** wraz z infrastrukturą techniczną.

Na całym obszarze objętym projektem planu zakazuje się:

- 1) obiektów obsługi komunikacji:
 - a) stacji paliw płynnych i gazowych,
 - b) stacji obsługi pojazdów, lakierni,
 - c) myjni – z wyłączeniem istniejącej na części terenu 6MW,U,IT,ZP,
 - d) warsztatów: samochodowych, mechanicznych, wulkanizacyjnych i naprawczych – z wyłączeniem istniejącego warsztatu na części terenu 16MW,U wyznaczonej linią wydzielenia wewnętrznego i oznaczonej „A”;
- 2) warsztatów stolarskich, ślusarskich i kamieniarskich;
- 3) usług pogrzebowych – z wyłączeniem terenów 4UOS, 15UOS;
- 4) wyrobu trumien i nagrobków oraz spopieliarni zwłok;
- 5) spalarni odpadów;
- 6) garaży typu „blaszak”;
- 7) tymczasowych obiektów budowlanych – z zastrzeżeniem ustaleń szczegółowych oraz obiektów wymienionych w § 13 ust. 2 pkt 2;
- 8) obiektów budowlanych oraz ich rozbudowy, sprzyjających występowaniu zwierząt stwarzających zagrożenie dla ruchu statków powietrznych;
- 9) usług związanych z gospodarowaniem odpadami, tj. działalności polegającej na zbieraniu, przetwarzaniu, odzysku oraz magazynowania i składowania odpadów.

Istnieje możliwość realizacji inwestycji gminnych zawartych w omawianym projekcie planu miejscowego ze środków własnych Gminy Białystok z wykorzystaniem funduszy UE oraz środków zewnętrznych, jednak trudne jest to do dokładniejszego sprecyzowania na obecnym etapie procedury planistycznej.

1.2. Powiązania projektu planu z innymi dokumentami

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Nowe Miasto w Białymstoku w rejonie ulic K. Pułaskiego i Transportowej powiązany jest z następującymi dokumentami:

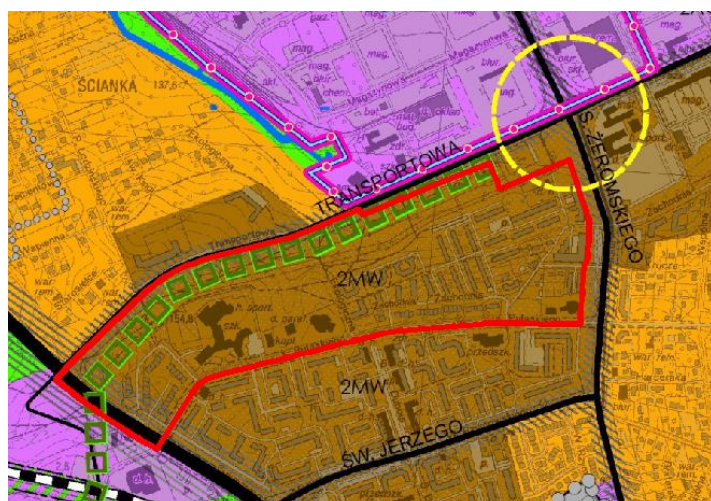
1.2.1. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku

W *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku* uchwalonym uchwałą Nr XII/165/19 Rady Miasta Białystok z dnia 18 czerwca 2019 r., większość przedmiotowego terenu oznaczona jest na załączniku graficznym do *Studium „Kierunki zagospodarowania przestrzennego - struktura funkcjonalno-przestrzenna”* jako: 2MW - „Tereny zabudowy mieszkaniowej wysokiej intensywności”. Na tym terenie funkcją podstawową jest zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna. Funkcje uzupełniające to: zabudowa usługowa służąca realizacji celów publicznych na poziomie lokalnym i ponadlokalnym, zabudowa usługowa z zakresu usług rynkowych, służąca zaspokojeniu potrzeb mieszkańców, zabudowa z zakresu wytwórczości drobnej, tereny lokalnych przestrzeni publicznych, tereny zieleni urządzonej, komunikacja, infrastruktura techniczna, istniejące enklawy zabudowy o innych funkcjach.

Kierunki kształtowania zabudowy i zagospodarowania na obszarze 2MW:

- kształtowanie zespołów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej oraz inwestycji celu publicznego z zakresu infrastruktury społecznej (m.in. oświata, kultura, opieka społeczna i służba zdrowia),
- zachowanie istniejących oraz tworzenie nowych przestrzeni publicznych w powiązaniu z obiektami i urządzeniami usług służących zaspokojeniu potrzeb mieszkańców oraz terenami zieleni publicznej,
- kształtowanie powiązań z terenami tworzącymi system przyrodniczy miasta,
- zachowanie osi kompozycyjnych i widokowych.

Na terenie 2MW wyznaczono wzdłuż północnej granicy opracowania łącznik systemu przyrodniczego – współtworzący obszary powiązań terenów zieleni. Łączniki systemu przyrodniczego są terenami umożliwiającymi zachowanie ciągłości funkcjonalno-przestrzennej pomiędzy elementami obszarowymi systemu podstawowego i wspomagającego, pełniącymi funkcje dróg zasilania, a także zwiększającymi oddziaływanie systemu przyrodniczego na tereny zurbanizowane. Na obszarach łączników systemu przyrodniczego należy dążyć do kształtowania ciągłości funkcjonalno-przestrzennej lokalnych terenów zieleni przyulicznej, zieleni towarzyszącej ciągom pieszym i rowerowym z obszarami systemu przyrodniczego oraz do kształtowania liniowych terenów zieleni (np. szerokie aleje z drzewami i krzewami, tworzącymi przestrzeń publiczną, ciągi spacerowe i rowerowe, elementy retencyjne) łączących tereny zieleni takie, jak: parki, skwery, lasy.

ELEMENTY STRUKTURY FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNEJ

1ZP Oznaczenie jednostki strukturalnej i kategorii terenu
 (1 - Śródmieście, 2 - Południe, 3 - Zachód, 4 - Wschód)

Miejsca centralne

OBSZARY URBANIZACJI - KATEGORIE TERENÓW

MW Tereny zabudowy mieszkaniowej wysokiej intensywności

OCHRONA I KSZTAŁTOWANIE ŚRODOWISKA

OBSZARY UZUPEŁNIAJĄCE FUNKCJONOWANIE SYSTEMU PRZYRODNICZEGO

Łączniki systemu przyrodniczego

ELEMENTY SYSTEMU TRANSPORTOWEGO

GP - ulice główne ruchu przyspieszonego

G - ulice główne

Korytarze ulic

Rysunek 2 Wyrys ze *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku*

W rejonie skrzyżowania ulic: Pogodnej, S. Żeromskiego, Transportowej i Składowej wyznaczono miejsce centralne - lokalny osiedlowy ośrodek usługowy obsługujący zgrupowania zabudowy mieszkaniowej. W kształtowaniu miejsca centralnego istotne będzie: utworzenie powiązań przestrzennych ośrodka z centrum śródmiejskim poprzez kontynuowanie publicznych terenów zieleni urządzonej powiązanych z „klinem zieleni”, tworzenie zabudowy o wysokiej jakości rozwiązań architektonicznych, ukształtowanie w jego obrębie indywidualnych przestrzeni publicznych, lokalizowanie na obszarze ośrodka funkcji sprzyjających integracji społecznej.

Przewidywane rozwiązania planistyczne nie będą naruszać ustaleń *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku*.

1.2.2. Ekofizjografia Białegostoku

Wnioski wynikające z uwarunkowań ekofizjograficznych dotyczące omawianego obszaru:

- Mapa pt. „Przydatność terenu do funkcji użytkowych” w *Ekofizjografii Białegostoku* (2012) przedstawia omawiany obszar w głównej mierze jako o dobrych warunkach fizjograficznych do zabudowy oraz w północno-wschodniej części – o niekorzystnych warunkach fizjograficznych (rys. 2). W osiedlu w znikomym stopniu widoczna jest zieleń osiedlowa oraz komunikacyjna.

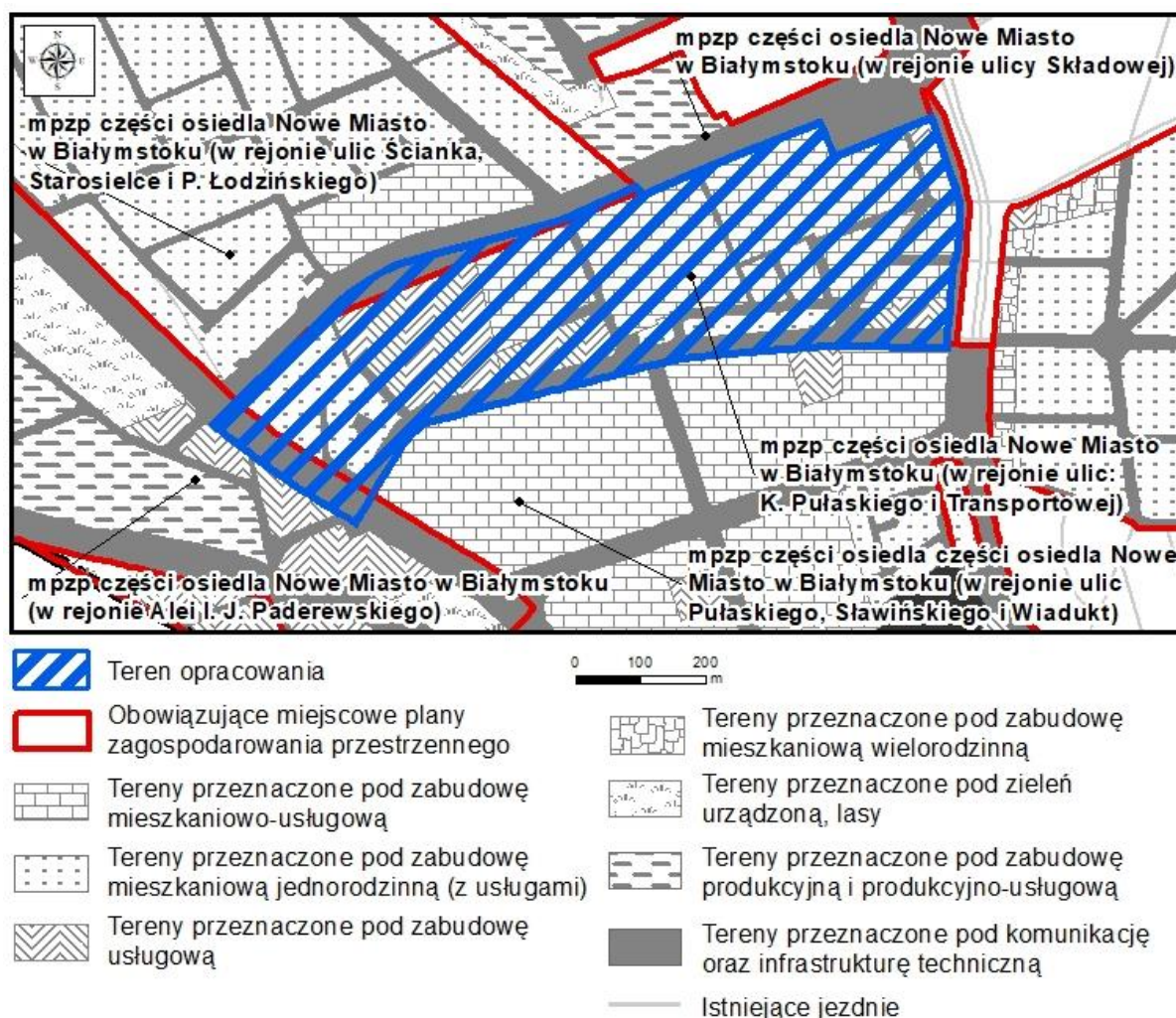
Rysunek 3 Przydatność terenu do funkcji użytkowych

źródło: Ekofizjografia Białegostoku (Kwiatkowski i Gajko 2012)

- Zachowanie, odbudowa i powiększanie udziału terenów biologicznie czynnych jest równoznaczna z zachowaniem powierzchni o zdolnościach retencyjnych i opóźniających spływ wód opadowych oraz roztopowych. Utrzymanie i powiększanie takich terenów jest najprostszą metodą na poprawę/nie pogarszanie sytuacji związanej z niewydolnością systemu kanalizacji deszczowej w Białymstoku w trakcie opadów nawaalnych.
- Zbiorowiska łąkowe, nawierzchnie trawiaste podlegają ciągłej degradacji w związku z presją urbanistyczną. Tereny te należy wykorzystywać na cele rekreacyjne, uszczuplanie tych obszarów grozi utratą potencjalnych terenów zieleni urządzonej w przyszłości. Za pomocą zieleni należy uzyskać powiązania pomiędzy kompozycjami osiedli z otaczającym krajobrazem. Tereny zieleni wpływają na poprawę warunków życia ludności, mają wymiar ekologiczny i estetyczny.

1.2.3. Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego

Na przeważającej części przedmiotowego obszaru obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego części osiedla Nowe Miasto w Białymstoku (w rejonie ulic: K. Pułaskiego i Transportowej) uchwalony uchwałą Nr LXI/749/06 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 25 września 2006 r. (rys. 4). Do ww. planu w latach ubiegłych wpłynęły wnioski dotyczące dopuszczenia zabudowy jednorodzinnej wolnostojącej i bliźniaczej w rejonie Al. I. J. Paderewskiego oraz dopuszczenia zabudowy jednorodzinnej w sąsiedztwie istniejącej wielorodzinnej w rejonie ulicy Zachodniej. Teren opracowywanego projektu planu wymaga weryfikacji zasad, zakresu kształtowania form zabudowy w kontekście istniejącego układu urbanistycznego osiedla Nowe Miasto.

Rysunek 4 Obszar objęty projektem planu miejscowego na tle obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w Białymstoku

W zakresie objętym opracowaniem obowiązują również na fragmentach: miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego części osiedla Nowe Miasto w Białymstoku (w rejonie Alei I. J. Paderewskiego) uchwalony uchwałą Nr LXI/748/06 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 25 września 2006 r. oraz miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego części osiedla Nowe Miasto w Białymstoku (w rejonie ulic Ścianka, Starosielce i P. Łódzińskiego)

uchwalony uchwałą Nr LXII/769/06 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 23 października 2006 r.

Analizowany obszar otaczają tereny zainwestowane, zabudowane, przeznaczone pod funkcje mieszkaniowe, usługowe i produkcyjno-usługowe.

Ustalenia omawianego projektu planu miejscowego nie będą konfliktowe względem ww. planowanego oraz zrealizowanego sąsiedztwa.

1.2.4. Plan Adaptacji Miasta Białystok do zmian klimatu do roku 2030

Celem nadrzędnym *Planu adaptacji miasta Białystok do zmian klimatu do roku 2030* (MPA) jest podniesienie potencjału adaptacyjnego miasta Białystok zapewniającego wdrażanie zrównoważonego rozwoju i osiągnięcie wysokiej jakości życia. Cele strategiczne *Planu adaptacji* powiązane z analizowanym projektem planu to:

- Adaptacja do zagrożeń termicznych
- Adaptacja do zagrożeń związanych z opadem i powodziami/podtopieniami
- Uwzględnienie zmian klimatu w planowaniu przestrzennym.

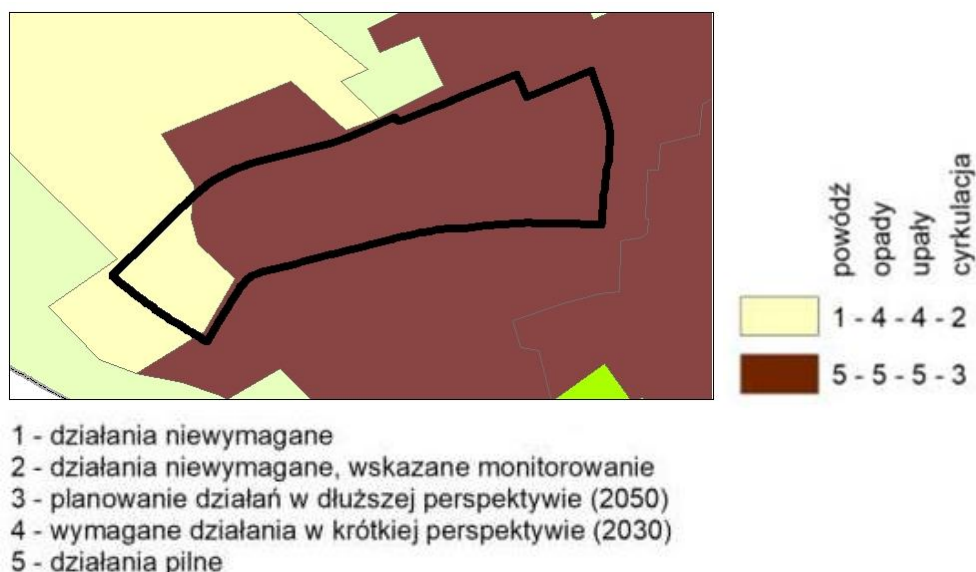
Największymi zagrożeniami klimatycznymi dla Białegostoku są wzrostowe trendy zarówno opadów (sumy i ich intensywności powodujące wezbrania i nagłe powodzie lokalne typu flash flood), upałów (w tym temperatur maksymalnych i liczby fal upałów) jak i susz (w szczególności długość okresów bezopadowych). Pomimo tendencji spadkowej nie należy również lekceważyć przymrozków, które mogą powodować istotne skutki wiosną w okresie kwitnienia roślin oraz oblodzenia groźne o każdej porze roku. Zjawiska te mogą stanowić poważne zagrożenie dla prawidłowego funkcjonowania miasta oraz zdrowia i życia jego mieszkańców.

Jednym ze sposobów przeciwdziałania skutkom zmian klimatu jest odpowiednie kształtowanie struktury funkcjonalno-przestrzennej, w tym terenów zieleni, które regulują klimat lokalny, retencjonują wodę łagodząc zarówno skutki suszy jak i powodzi. Odpowiednia, z punktu widzenia adaptacji do zmian klimatu, struktura przestrzenna to wyższy komfort życia mieszkańców, wzrost poziomu bezpieczeństwa oraz mniejsze straty materialne związane z występowaniem ekstremalnych zjawisk klimatycznych.

Cel MPA jest zgodny z głównym celem *Strategicznego planu adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030* (SPA2020), czyli zapewnieniem zrównoważonego rozwoju oraz efektywnego funkcjonowania gospodarki i społeczeństwa w warunkach zmian klimatu. Wynikiem działań dotyczących polityki przestrzennej uwzględniającej konsekwencje zmian klimatycznych dla miast powinna być m.in. adaptacja instalacji sanitarnych i sieci kanalizacyjnych do zwiększonych opadów nawałnych, mała retencja miejska oraz zwiększenie obszarów terenów zieleni i wodnych w mieście, wymiana szczelnych powierzchni gruntu na przepuszczalne.

Przeprowadzona analiza w MPA ukazuje, że na analizowanym obszarze zwartego osiedla mieszkaniowego (zabudowa wielorodzinna kilkukondygnacyjna) są wymagane pilne działania w stosunku do zagrożeń klimatycznych w sektorze gospodarki przestrzennej (rys. 5), wodnej, transportu i zdrowia publicznego. W sektorze gospodarki przestrzennej, w tym rejonie, nadano bardzo wysoki priorytet działań adaptacyjnych w stosunku do zagrożeń spowodowanych opadami, upałami i cyrkulacją powietrza (zanieczyszczenie powietrza, przewietrzanie), a wysoki - przed powodzią. W skali miasta, ten rejon osiedla Nowe Miasto stanowi wyspę ciepła. Spowodowane to może być niskim udziałem roślinności wśród wysokiej zabudowy z nawierzchnią uszczelnioną i brakiem powierzchni kontrastujących termicznie. W części zachodniej terenu objętego projektem planu (zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna

intensywna) nadano bardzo wysoki priorytet działań adaptacyjnych w stosunku do zagrożeń spowodowanych opadami i upałami, wysoki – przed cyrkulacją powietrza i niski - przed powodzią.

Rysunek 5 Przestrzenny rozkład ryzyka związanego z zagrożeniami klimatycznymi w sektorze Gospodarka przestrzenna

Źródło: Opracowanie na podst. Planu adaptacji Miasta Białystok do zmian klimatu do 2030 roku (2019)

1.2.5. Plan Gospodarki Odpadami Województwa Podlaskiego na lata 2016-2022

Działania zmierzające do zapobiegania powstawaniu odpadów, ograniczania ich ilości oraz negatywnego oddziaływania na środowisko koncentrować się powinny głównie na działaniach edukacyjnych i informacyjnych.

W obowiązującym *Planie Gospodarki Odpadami Województwa Podlaskiego na lata 2016-2022* wskazano do osiągnięcia do 2028 r. m.in. następujące cele główne w stosunku do gospodarki odpadami komunalnymi, w tym odpadami żywności i innymi odpadami ulegającymi biodegradacji:

- 1) Zmniejszenie ilości powstających odpadów (ograniczenie marnotrawienia żywności, wprowadzenie selektywnego zbierania bioodpadów z zakładów zbiorowego żywienia).
- 2) Zwiększenie świadomości społeczeństwa na temat właściwego gospodarowania odpadami komunalnymi, w tym odpadami żywności i innymi odpadami ulegającymi biodegradacji.
- 3) Zapewnienie jak najwyższej jakości zbieranych odpadów przez odpowiednie systemy selektywnego zbierania odpadów, w taki sposób, aby mogły one zostać w możliwie najbardziej efektywny sposób poddane recyklingowi.
- 4) Zmniejszenie udziału zmieszanych odpadów komunalnych w całym strumieniu zbieranych odpadów (zwiększenie udziału odpadów zbieranych selektywnie).
- 5) Zwiększenie udziału odzysku, w szczególności recyklingu odniesieniu do szkła, metali, tworzyw sztucznych oraz papieru i tektury, jak również odzysku energii z odpadów zgodnego z wymogami ochrony środowiska.
- 6) Zwiększenie ilości zbieranych selektywnie odpadów niebezpiecznych występujących w strumieniu odpadów komunalnych.

- 7) Zmniejszenie ilości odpadów ulegających biodegradacji unieszkodliwianych przez składowanie.
- 8) Zaprzestanie składowania odpadów ulegających biodegradacji selektywnie zebranych.
- 9) Zaprzestanie składowania zmieszanych odpadów komunalnych bez przetworzenia.
- 10) Likwidacja miejsc nielegalnego składowania odpadów komunalnych.

Jednym z celów szczegółowych jest objęcie wszystkich właścicieli nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy systemem selektywnego zbierania odpadów komunalnych.

Zapisy projektu planu nie wpływają negatywnie na dążenie do osiągnięcia ww. celów *Planu Gospodarki Odpadami Województwa Podlaskiego na lata 2016-2022*.

1.2.6. Program ochrony powietrza dla aglomeracji białostockiej

Program ochrony powietrza dla aglomeracji białostockiej opracowywany został dla strefy aglomeracja białostocka (kod strefy PL2001) w związku z przekroczeniem poziomów dopuszczalnych pyłu zawieszonego PM₁₀, pyłu zawieszonego PM_{2,5} oraz poziomu docelowego benzo(a)pirenu w powietrzu w 2011 i 2012 r.

Głównym celem sporządzenia i wdrożenia *Programu ochrony powietrza* jest przywrócenie naruszonych standardów jakości powietrza, a przez to poprawa warunków życia mieszkańców, podwyższenie standardów cywilizacyjnych oraz lepsza jakość życia w aglomeracji.

Działania kierunkowe, czyli mające wpływ na obniżenie emisji pyłu zawieszonego PM₁₀ i PM_{2,5} oraz B(a)P w zakresie planowania przestrzennego poprzez uwzględnianie w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego ustaleń umożliwiających ograniczenie emisji pyłu zawieszonego PM₁₀, PM_{2,5} oraz benzo(a)pirenu, polegają na:

- zachowaniu ciągłości korytarzy ekologicznych,
- kształtowaniu zabudowy w sposób umożliwiający swobodny przepływ mas powietrza na terenach regeneracji i przewietrzania,
- stosowaniu odpowiednich wskaźników powierzchni biologicznie czynnej towarzyszącej zabudowie,
- tworzenie publicznych terenów zieleni urządzonej, w tym parków, skwerów,
- wprowadzaniu zieleni izolacyjnej do ciągów komunikacyjnych o dużym natężeniu ruchu,
- dopuszczeniu stosowania paliw stałych na terenach, na których nie ma możliwości uzyskania warunków podłączenia do ogólnomiejskiej sieci ciepłowniczej lub gazowej, lub na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w przypadku stosowania źródeł ciepła o mocy nie większej niż 30 kW,
- preferowaniu zaopatrzenia w ciepło z miejskiej sieci ciepłowniczej (w obszarach, gdzie jest to technicznie możliwe),
- rozbudowie sieci ulic, która pozwoli ograniczyć wewnętrzmiejski ruch tranzytowy przez obszar śródmieścia,
- tworzeniu stref ruchu pieszego i uspokojonego na obszarze śródmieścia,
- uwzględnieniu konieczności budowy ścieżek rowerowych lub ciągów pieszo-rowerowych wzdłuż nowo budowanych dróg.

1.2.7. Program ochrony środowiska dla miasta Białystok na lata 2021–2024 z perspektywą na lata 2025–2028

Program ochrony środowiska dla miasta Białystok na lata 2021–2024 z perspektywą na lata 2025–2028 jest dokumentem planowania strategicznego, zawierającym cele i kierunki polityki w zakresie ochrony środowiska, prowadzonej przez miasto Białystok i określającym wynikające z nich działania.

Nadrzędnym celem *Programu* jest dążenie do: „Zrównoważonego i trwałego rozwoju miasta Białystok, w którym środowisko przyrodnicze i jego ochrona mają znaczący wpływ na przyszły charakter tego obszaru i równocześnie wspierają jego rozwój gospodarczy i społeczny poprzez poprawę jego stanu, ładu przestrzennego i rozwój infrastruktury ochrony środowiska”. Cele i kierunki interwencji stanowią zestaw pożądanych kierunków do realizacji lub zaniechania, mających w efekcie poprawić stan jakości środowiska, zachować lub ochronić wartościowe komponenty środowiska i dać narzędzie do racjonalnego korzystania ze środowiska.

Tabela 1 Cele Programu ochrony środowiska dla miasta Białystok powiązane z projektem mpzp

Obszar interwencji	Cel strategiczny w latach 2021–2024 Kierunek interwencji
Ochrona klimatu i jakości powietrza	Osiągnięcie dobrej jakości powietrza i jakości życia mieszkańców – dążenie do osiągnięcia dopuszczalnych i docelowych poziomów zanieczyszczeń powietrza - Planowanie przestrzenne służące poprawie jakości powietrza;
Zagrożenia hałasem	Ochrona mieszkańców przed nadmiernym oddziaływaniem hałasu - Ograniczenie oddziaływania hałasu komunikacyjnego i kolejowego; Osiągnięcie dobrego stanu klimatu akustycznego, bez przekroczeń dopuszczalnych norm hałasu - Uwzględnianie w planach zagospodarowania przestrzennego zagadnienia ochrony środowiska przed hałasem;
Pola elektromagnetyczne	Ochrona mieszkańców przed nadmiernym oddziaływaniem pól elektromagnetycznych - Uwzględnianie w planach zagospodarowania przestrzennego zagadnienia pól elektromagnetycznych;
Gospodarowanie wodami	Osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu wód powierzchniowych oraz ochrona jakości wód podziemnych i racjonalizacja ich wykorzystania, ochrona przed powodzią, suszą i deficytem wody - Poprawa jakości wód powierzchniowych i podziemnych;
Gospodarka wodno-ściekowa	Zapewnienie zrównoważonego systemu gospodarki wodno-ściekowej - Rozwój i modernizacja zbiorowego systemu odprowadzania i oczyszczania ścieków komunalnych; - Zwiększenie retencji wodnej i gruntowej w celu ochrony terenów zabudowanych przed podtopieniami;
Gleby	Ochrona i zapewnienie właściwego sposobu użytkowania powierzchni ziemi - Przeciwdziałanie zanieczyszczeniu powierzchni ziemi; - Zapobieganie degradacji gleb;
Gospodarka odpadami i zapobieganie powstawaniu odpadów	Zapewnienie zrównoważonego systemu gospodarki odpadami - Doskonalenie systemu gospodarki odpadami zgodnego z hierarchią postępowania z odpadami w szczególności systemu selektywnej zbiórki odpadów komunalnych z obszaru miasta; - Poprawa jakości środowiska;

Zasoby przyrodnicze	Zapewnienie właściwej struktury i jakości terenów zieleni - Ochrona istniejących terenów zieleni wraz z utrzymaniem ich w należyтым stanie; - Zwiększenie bioróżnorodności i walorów przyrodniczych w parkach i na skwerach;
Zagrożenia poważnymi awariami	Doskonalenie systemu ochrony mieszkańców i środowiska przed skutkami poważnych awarii - Zapewnienie warunków do skutecznego usuwania skutków zagrożeń środowiska; - Bezpieczny transport materiałów niebezpiecznych;
Edukacja ekologiczna	Podniesienie stanu świadomości ekologicznej mieszkańców. Kształtowanie postaw proekologicznych - Udostępnianie informacji o środowisku zgodnie z ustawą dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

1.2.8. Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podlaskiego

Polityka przestrzennego zagospodarowania województwa realizuje cele określone dla jego przestrzeni i współpracy transgranicznej w: *Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030* i powiązanych z nią krajowych strategiach rozwoju (DSRK 2030, ŚSRK 2020, KSRR 2020) oraz Strategii Rozwoju Województwa Podlaskiego do roku 2020 i powiązanych z nią częściowych dokumentach strategicznych. Cele te oraz realizujące je zasady i kierunki działań wynikają z uwarunkowań zagospodarowania oraz uwzględniają wnioski zgłoszone do *Planu* przez samorządy województw sąsiadujących, organy samorządu powiatowego i gminnego.

Celem strategicznym polityki przestrzennej zagospodarowania województwa podlaskiego jest: „Zrównoważone zagospodarowanie przestrzeni województwa podlaskiego, sprzyjające rozwojowi społeczno-gospodarczemu, spójności społecznej i terytorialnej, konkurencyjności oraz wykorzystaniu potencjału przyrodniczego, kulturowego i położenia przygranicznego”.

Zapewnienie realizacji celu strategicznego wymaga skupienia działań podmiotów publicznych na wybranych elementach zagospodarowania i wyodrębnionych terytoriach poprzez cele częściowe, do których należą:

- Cel 1. Zwiększenie konkurencyjności miejskich obszarów funkcjonalnych ośrodków – wojewódzkiego Białegostoku, subregionalnych Łomży i Suwałk oraz powiatowych w zakresie jakości: infrastruktury funkcji ponadlokalnych publicznych, potencjału gospodarczego, powiązań funkcjonalnych zewnętrznych i struktur przestrzennych zagospodarowania,
- Cel 2. Wzmocnienie spójności województwa w procesie zrównoważonego terytorialnie rozwoju i modernizacji zagospodarowania przestrzennego obszarów wiejskich z wykorzystaniem ich potencjału wewnętrznego, specjalizacji regionalnej i położenia przygranicznego,
- Cel 3. Poprawa dostępności terytorialnej zewnętrznej i wewnętrznej województwa podlaskiego, poprzez rozwój infrastruktury transportowej, ze zmniejszeniem kosztów środowiskowych, oraz telekomunikacyjnej i teleinformatycznej,
- Cel 4. Osiągnięcie i utrzymanie wysokiej jakości środowiska przyrodniczego województwa, w tym sieci ekologicznej, walorów dziedzictwa kulturowego i krajobrazowych oraz racjonalne użytkowanie ich zasobów,

- Cel 5. Zwiększenie odporności struktury przestrzennej województwa na zagrożenia bezpieczeństwa energetycznego, naturalne i awariami przemysłowymi oraz zdolności obronnych i ochronnych.

Zasady ogólne polityki przestrzennej województwa podlaskiego mają charakter stały i dotyczą wszelkich form działalności w przestrzeni:

- 1) Ustrojowa zasada zrównoważonego rozwoju - oznaczająca taki rozwój społeczno-gospodarczy, w którym następuje integrowanie działań politycznych, gospodarczych i społecznych z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokojenia podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności oraz obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń. Wynikają z niej następujące zasady planowania publicznego:
 - zasada racjonalności ekonomicznej,
 - zasada preferencji regeneracji,
 - zasada przezorności ekologicznej,
 - zasada kompensacji ekologicznej,
- 2) Funkcjonowanie zintegrowanego systemu rozwoju zapewniają:
 - zasada hierarchiczności celów,
 - zasada dynamicznego strefowania,
 - zasada partycypacji społecznej,
 - zasada harmonijnego wpisania dziedzictwa kulturowego w struktury przestrzenne,
 - zasada odchodzenia od monofunkcyjności przeznaczenia terenu,
 - zasada poprawy funkcjonowania struktur i układów przestrzennych,
 - zasada tworzenia rezerw terenowych.

1.2.9. Krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych

Celem *Krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych* przez realizację ujętych w nim inwestycji, jest ograniczenie zrzutów niedostatecznie oczyszczanych ścieków, a co za tym idzie ochrona środowiska wodnego przed ich niekorzystnymi skutkami. *AKPOŚK2017* została opracowana zgodnie z art. 5 ust. 2 dyrektywy 91/271/EWG, który zobowiązuje do stosowania podwyższonego usuwania biogenów na wszystkich oczyszczalniach ścieków w aglomeracjach powyżej 10 000 RLM.

Białystok został uznany za aglomerację priorytetową dla wypełnienia wymogów Traktatu Akcesyjnego. Aglomeracja (wg Prawa wodnego) oznacza teren, na którym zaludnienie lub działalność gospodarcza są wystarczająco skoncentrowane, aby ścieki komunalne były zbierane i przekazywane do oczyszczalni ścieków komunalnych.

Część obszaru aglomeracji nie obsługiwana systemem kanalizacyjnym powinna mieć wg *AKPOŚK* zapewnione odprowadzenie i oczyszczanie ścieków przy wykorzystaniu systemów indywidualnych na odpowiednim poziomie ochrony środowiska.

Kolejne aktualizacje *KPOŚK* (w 2005 r., 2010 r., 2011 r., 2016 r. i 2017 r.) dotyczyły głównie weryfikacji wykazu aglomeracji oraz planowanych inwestycji w zakresie ich wyposażenia w systemy kanalizacji zbiorczej oraz oczyszczalnie ścieków.

Wnioski z *Prognozy oddziaływania na środowisko* wskazują, że realizacja celów *AKPOŚK* jest przyjazna środowisku ze względu na zamierzenia i bezpośrednią realizację wymagań ochrony środowiska, poprzez np. zwiększenie dostępności usług kanalizacyjnych (m.in. rozbudowa sieci kanalizacyjnej) i poprawę warunków sanitarnych ludności.

1.2.10. Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły

Najważniejszym przesłaniem Ramowej Dyrektywy Wodnej (RDW) jest ochrona zasobów wodnych dla przyszłych pokoleń. Wprowadza ona zintegrowaną politykę wodną mającą na celu zapewnienie ludziom dostępu do czystej wody pitnej po rozsądnej cenie, która umożliwi rozwój gospodarczy i społeczny przy równoczesnym poszanowaniu potrzeb środowiska. Głównym celem RDW jest osiągnięcie dobrego stanu wszystkich części wód.

Zgodnie z przepisami RDW planowanie gospodarowania wodami odbywa się w podziale na obszary dorzeczy. Plany gospodarowania wodami (PGW) są narzędziem planistycznym, które ma usprawnić proces osiągania celów środowiskowych. Stanowią one będą fundament podejmowania decyzji mających wpływ na stan zasobów wodnych oraz zasady gospodarowania wodami w przyszłości. PGW będą miały wpływ nie tylko na kształtowanie gospodarki wodnej, ale także na inne sektory gospodarki, w tym: przemysł, rolnictwo, leśnictwo, gospodarkę komunalną, transport, rybołówstwo czy turystykę. To dokument który obejmuje działania zmierzające do spełnienia celów RDW w zakresie osiągnięcia i utrzymania dobrego stanu wód, a w szczególności ekosystemów wodnych i od wód zależnych.

Cele środowiskowe dla części wód zostały oparte głównie na wartościach granicznych poszczególnych wskaźników fizyko-chemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych określających stan ekologiczny wód powierzchniowych oraz wskaźników chemicznych świadczących o stanie chemicznym wody, odpowiadających warunkom osiągnięcia przez te wody dobrego stanu, z uwzględnieniem kategorii wód, wg rozporządzenia w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych.

Omawiany obszar znajduje się w zlewni Bażantarki, współtworzącym zlewnię rzeki Białej. Przepływającą poza granicami projektu planu rzekę Białą należy postrzegać przez pryzmat Ramowej Dyrektywy Wodnej, która dla wszystkich wód na obszarze Unii Europejskiej wyznaczyła cele środowiskowe. Biała została zakwalifikowana jako silnie zmieniona część wód (SZCW); oznacza to, że charakter JCWP został znacznie zmieniony na skutek fizycznego oddziaływania człowieka. W praktyce oznacza to konieczność dbania o dobre parametry fizyko-chemiczne wód rzeki Białej oraz poprawę jej warunków hydromorfologicznych, tj. kształt koryta lub drożność, które upodobią ją do rzeki naturalnej.

Według *Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły* rzeka Biała jest uważana za potok nizinny piaszczysty (wg typologii JCWP) o kodzie PLRW2000172616899. Celem środowiskowym dla niej jest uzyskanie dobrego potencjału ekologicznego oraz dobrego stanu chemicznego. W *Planie* tym z 2011 r. zauważono, że jest zagrożone dla rzeki Białej osiągnięcie ww. celów środowiskowych dla JCWP, dlatego też w aktualizacji w 2016 r. ze względu na występującą presję komunalną i niską emisję w zlewni JCWP przedłużono termin osiągnięcia jej dobrego stanu do 2027 r.

Niewielki fragment terenu, znajdujący się w południowej części obszaru objętego projektem planu, znajduje się w zlewni Horodnianki. Rzeka Horodnianka według typologii JCWP to również potok nizinny piaszczysty o kodzie PLRW2000172615929. Celem środowiskowym dla niej jest uzyskanie dobrego stanu ekologicznego oraz dobrego stanu chemicznego. W *Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły* z 2011 r. zauważono, że jest zagrożone dla rzeki Horodnianki osiągnięcie ww. celów środowiskowych dla JCWP, dlatego też w aktualizacji w 2016 r. ze względu na występującą presję komunalną, przemysłową, rolniczą i nierozpoznaną w zlewni JCWP przedłużono termin osiągnięcia jej dobrego stanu do 2027 r.

Analizowany teren znajduje się w obszarze JCWPd o kodzie PLGW200052, z monitoringu określono dobry stan ilościowy i dobry stan chemiczny (zgodnie z oceną stanu na 2012 r.). Celem środowiskowym dla ww. JCWPd jest dalsze utrzymanie dobrego stanu

ilościowego i chemicznego; ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych wg aktualizacji *Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły* jest niezagrażona.

2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY

Prognozę oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Nowe Miasto w Białymstoku w rejonie ulic K. Pułaskiego i Transportowej wykonano na podstawie art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U z 2022 r. poz. 503) oraz art. 46 i art. 51 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029, z późn. zm.).

Zakres i stopień szczegółowości informacji zawartych w prognozie do projektu planu został uzgodniony na podstawie art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Białymstoku (znak: WPN.411.1.27.2021.EC z dnia 17.05.2021 r.) oraz Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Białymstoku (znak: NZ.0523.13.2021, opina nr 104/NZ/21 z dnia 12.05.2021 r.).

Zakres terytorialny opracowania obejmuje teren projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w granicach określonych uchwałą Nr XXX/462/20 Rady Miasta Białystok z dnia 26 października 2020 r. i tereny sąsiednie w obszarze, na którym mogłaby skutkować realizacja ustaleń tego planu.

Stan środowiska omawianego terenu i zagrożenia wynikające z realizacji ustaleń projektu planu przedstawiono w formie graficznej (załącznik 1 i załącznik 2) oraz opisowej, zawartej w niniejszym opracowaniu.

Szczególne uwagi zwrócono na wyeliminowanie lub ograniczenie potencjalnych zagrożeń i negatywnego oddziaływania na środowisko (w tym zdrowia ludzi) wprowadzonych ustaleń planistycznych.

Celem opracowania prognozy oddziaływania na środowisko jest identyfikacja i przewidywanie oddziaływania zamierzeń o implikacjach środowiskowych na zdrowie ludzi oraz na środowisko biogeofizyczne, a co za tym idzie zinterpretowanie i skuteczne przekazanie informacji o tych oddziaływaniach. Prognoza zawiera możliwie wyczerpujące opisanie środowiska w jego złożoności oraz przewidywania jego zmian spowodowanych oddziaływaniem wprowadzonych doń nowych czynników. W trakcie prognozowania uwzględnia się wszystkie poziomy powiązań między przyczynami i skutkami (w tym wtórnymi) oraz proponuje działania zaradcze i korekcyjne. Zadaniem prognozy jest ocena całościowa i obiektywna przedmiotowego terenu.

Do oceny interakcji między człowiekiem a środowiskiem, w prognozie oddziaływania na środowisko zastosowano głównie metodę analityczno-porównawczą. Do zbadania stanu środowiska wykorzystano materiały archiwalne uzupełnione i zaktualizowane na podstawie bezpośrednich badań terenowych.

3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

Aby kontrolować praktyczne skutki zmian zachodzących w zagospodarowaniu przestrzennym Białegostoku, zarówno z punktu widzenia ich zgodności z ustaleniami zawartymi w projekcie zmiany planu, jak i ich potencjalnego wpływu na środowisko przyrodnicze oraz implementacji zaleceń i sugestii zawartych w niniejszej prognozie, niezbędne jest prowadzenie systemu monitorowania planu, czyli sprawdzania postępów z jego realizacji. Monitoring powinien umożliwić korygowanie działań, które nie przynoszą planowanych efektów i rezultatów, reagowanie na zmiany sytuacji w mieście.

Monitoring skutków realizacji ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Nowe Miasto w Białymstoku w rejonie ulic K. Pułaskiego i Transportowej prowadzony będzie w ramach analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym dokonywanej zgodnie z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przez Prezydenta Miasta uwzględniającej m.in. prowadzone na bieżąco rejestry wydanych pozwoleń na budowę, rejestry obiektów oddanych do użytku, zestawienia rozbiórek obiektów oraz wydanych zezwoleń na realizację dróg.

Na podstawie artykułu 32 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, co najmniej raz w kadencji Prezydent Miasta przekazuje Radzie Gminy wyniki analiz. Zostaną one poszerzone o ocenę skutków realizacji ustaleń wszystkich obowiązujących planów. Jednym z narzędzi, które posłuży do ww. analizy będzie ortofotomapa Białegostoku.

4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO

Ze względu na przyjęte zagospodarowanie terenu objętego projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Nowe Miasto w Białymstoku w rejonie ulic K. Pułaskiego i Transportowej oraz mogące powstać zamierzenia inwestycyjne z realizacji jego ustaleń, nie stwierdza się wystąpienia możliwości transgranicznego oddziaływania na środowisko.

5. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY TEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU

5.1. Istniejący stan środowiska w obszarze objętym projektem planu

Budowa geologiczna, geomorfologia oraz powierzchnia terenu

W szerszym układzie przyrodniczym, teren objęty opracowaniem położony jest na Nizinie Północnopodlaskiej i w całości należy do zachodniej części mezoregionu Wysoczyzny Białostockiej. Budulcem pokrywy glebowej są utwory czwartorzędowe

złodowacenia środkowopolskiego. Rzędne terenu w obszarze objętym opracowaniem wahają się od ok. 142,5 m n.p.m. w skrajnej części północno-zachodniej (bliskie sąsiedztwo doliny Bażantarki) do ok. 158,75 m n.p.m. na wzniesieniu terenu w części południowo-wschodniej.

Na podst. map pt. *Geomorfologia i Geologia* (Kwiatkowski i in., 2004) widoczne jest, że znaczącą powierzchnię analizowanego obszaru zajmuje wzniesienie akumulacji szczelinowej budowane przez piaski i żwiry akumulacji szczelinowej, część zachodnią i północno-wschodnią – wysoczyzna moreny dennej złożona z gliny zwałowej. W północnej części występuje niewielki fragment tarasu zalewowego, dna doliny i rozlewisk utworzony przez piaski humusowe i namuły dolin i zagłębień okresowo przepływowych.

Rysunek 6 Geomorfologia w obszarze objętym opracowaniem

źródło: Opracowanie na podst. mapy pt. *Geomorfologia* (Kwiatkowski i in., 2004)

W *Ekofizjografii Białegostoku* (2011, 2012) na mapie stanowiącej kompilację arkuszy Szczegółowej Mapy Geologicznej Polski 1 : 50 000, arkuszy Białystok (Kmieciak 2004) i Wasilków (Laskowski 2002) zauważono, że część zachodnią stanowi kem (budowany przez piaski, mułki i żwiry kemów), znaczącą część wschodnią – wysoczyzna moreny ablacyjnej (złożona z piasków, żwirów i głazów lodowcowych) z niewielkim fragmentem w części północno-wschodniej współczesnych nasypów.

Większość analizowanego obszaru charakteryzuje się przepuszczalnością słabą (piaski drobne i słabogliniaste oraz piaski pylaste). W jego północno-wschodniej części znajdują się grunty zróżnicowane – grunty antropogeniczne nasypowe; jest to jednocześnie obszar występującego wysokiego poziomu wód gruntowych. Teren objęty projektem planu został w znacznej mierze przekształcony antropogenicznie, podłoże stanowią tu przemieszane i ustabilizowane nasypy ziemne. W wyniku realizacji układu komunikacyjnego i wprowadzanej zabudowy profile gleb zostały zniekształcone, dokonano także nasypów ziemi i gruzu. Jedynie obszar pod liniami wysokiego napięcia 110 kV nie został poddany przekształceniom, nadal w ewidencji gruntów funkcjonuje jako grunt orny klasy IVb, V i VI, pastwiska klasy IV i V oraz łąki klasy V.

warunki hydrograficzne i hydrogeologiczne

Biorąc pod uwagę podział hydrograficzny zlewni topograficznych zauważa się, że omawiany obszar znajduje się głównie w zlewni Bażantarki (przynależącej do zlewni Białej, następnie Supraśli, Narwi i Wisły), a niewielki fragment w południowo-wschodniej części – do zlewni Dopływu spod Kleosina (przynależącej do zlewni Horodnianki, następnie Narwi i Wisły). Spływ wód opadowych w przypowierzchniowych warstwach piaszczystych, na niezagospodarowanych gruntach, odbywa się zgodnie ze spadkiem terenu w kierunku cieków. Z terenów utwardzonych, komunikacyjnych woda odprowadzana jest w sposób

sztuczny, tzn. kierowana w odpowiedni sposób do studzienek, kolektorów by nie spowodować zakłóceń z korzystania z danej infrastruktury podczas nagłych opadów.

W północnej części obszaru opracowania znajduje się niewielki zasięg morfologicznej doliny rzeki Bażantarki odciętej przez ulicę Transportową oraz powstałą zabudowę. W rejonie tym podczas nagłych opadów deszczu następuje kumulowanie się wód opadowych.

Niezagospodarowany obszar pod napowietrznymi liniami wysokiego napięcia 110 kV (grunty orne, łąki i pastwiska wg ewidencji gruntów, utwory przepuszczalne) są traktowane jako tereny charakteryzujące się intercepcją i infiltracją, a obszar pozostałości doliny rzecznej (w północnej części terenu projektu mpzp) – retencją i odpływem naturalnym. Tereny funkcjonujące w osiedlu jako nawierzchnie trawiaste z udziałem drzew i zarośli, zieleń towarzysząca zabudowie charakteryzują się dominacją procesu intercepcji. Wszelkie tereny z roślinnością powodują częściowe spowolnienie odpływu i zatrzymanie wody w glebie. Obszar Szkoły Podstawowej nr 50 to teren z odpływem powierzchniowym i podziemnym. Natomiast powierzchnie dachów, ulic, chodników, placów i wszystkie inne grunty pokryte sztuczną nawierzchnią cechuje całkowity brak infiltracji, praktycznie cała woda opadowa i roztopowa jest szybko odprowadzana do kanalizacji deszczowej. Nieuszczelnione grunty w obszarze osiedla w zależności od typu zagospodarowania, formy pokrycia terenu i natężenia opadu będą cechować się odpływem powierzchniowym i podziemnym oraz infiltracją.

W wyniku zabudowy zlewni zmniejszyła się powierzchnia chłonna, zdolna do retencjonowania wody i kierowania jej do odpływu podziemnego za pośrednictwem wód gruntowych. Istniejący system kanalizacji deszczowej szybko wyprowadza wody ze zlewni. W okresach utrzymującej się suszy hydrologicznej ciek, za północną częścią analizowanego obszaru, jest i będzie zagrożony wysychaniem.

Warunki gruntowo-wodne terenu są ściśle związane z budową geologiczną i hydrograficzną. W obszarze objętym analizą wody gruntowe występują w części południowej na poziomie 6-10 m p.p.t. przechodząc stopniowo do 1-2 m p.p.t. w części północno-wschodniej (załącznik nr 1 do prognozy). Poziom wód gruntowych może ulegać okresowym wahaniom w zależności od pory roku oraz ilości opadów atmosferycznych. Znacząca część terenu ujętego w projekcie mpzp stanowi obszar o dobrych warunkach fizjograficznych do zabudowy, jedynie część północno-zachodnią, ze względu na wysoki poziom wód gruntowych, stanowi teren o niekorzystnych warunkach do zabudowy.

Bażantarka, zaczynająca swój bieg za północną granicą terenu objętego opracowaniem, uchodzi do rzeki Białej. Według *Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły* rzeka Biała jest uważana za potok nizinny piaszczysty (wg typologii JCWP) o kodzie PLRW2000172616899. Celem środowiskowym dla niej jest uzyskanie dobrego potencjału ekologicznego oraz dobrego stanu chemicznego. Biała została zakwalifikowana jako silnie zmieniona część wód. W praktyce oznacza to konieczność dbania o dobre parametry fizyko-chemiczne wód rzeki Białej oraz poprawę jej warunków hydromorfologicznych. Ogólna ocena stanu wód Białej jest od wielu lat zła, na co ma wpływ wielkość oddziaływania aglomeracji i mały przepływ naturalny wód w stosunku do ilości odprowadzanych, dobrze oczyszczonych ścieków. W ocenie jakości uwidacznia się zły stan ekologiczny rzeki oraz wpływ związków biogennych powodujących eutrofizację wód. Niewielki fragment terenu, znajdujący się w południowej części obszaru objętego projektem planu, znajduje się w zlewni Horodnianki. Rzeka Horodnianka według typologii JCWP to również potok nizinny piaszczysty o kodzie PLRW2000172615929. Celem środowiskowym dla niej jest uzyskanie dobrego stanu ekologicznego oraz dobrego stanu chemicznego.

Omawiany obszar znajduje się w znacznej odległości od Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 218 – Pradolina rzeki Supraśl.

Analizowany teren znajduje się w obszarze JCWPd o kodzie PLGW200052 o dobrym stanie ilościowym i dobrym stanie chemicznym.

Teren objęty opracowaniem nie znajduje się w obszarach zagrożonych powodzią od rzeki Supraśl wyznaczonych na mapach zagrożenia powodziowego opracowanych przez Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej w 2015 r.

fauna

Teren osiedla objęty opracowaniem nie jest zasobny w tereny zieleni, a tym bardziej w drzewa, a każde drzewo w terenie zurbanizowanym stanowi schronienie dla gatunków drobnej fauny i awifauny. Kwitnąca roślinność zielna, łąkowa i drzewiasta korzystnie wpływa na liczebność owadów błonkoskrzydłych (pszczoł, trzmieli, motyli) w mieście.

Z racji braku naturalnych miejsc lęgowych ptaków (np. dziupli) to budynki są ważnymi miejscami ich gniazdowania. Ptaki zasiedlają otwory wentylacyjne, przestrzenie stropodachów i strychów, gzymsy, wnęki i szpary w elewacjach, pod rynnami i parapetami.

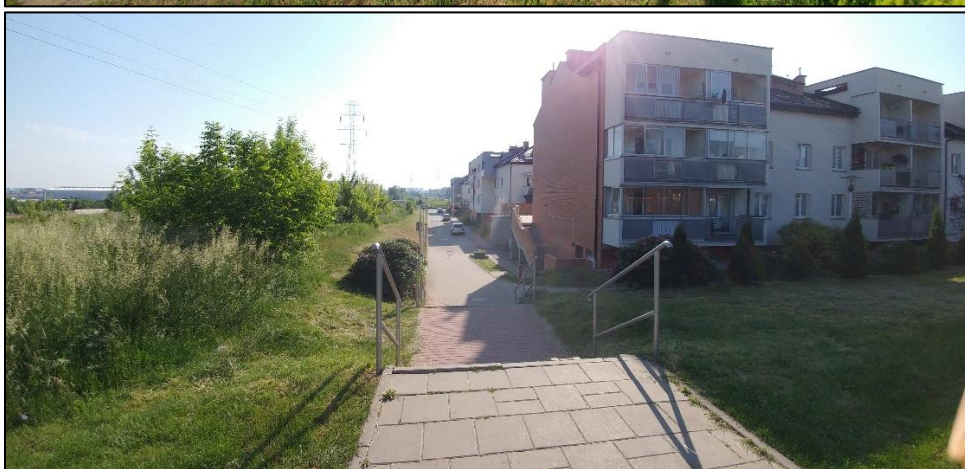
Większość obszaru objętego mpzp (część wschodnia do rejonu Szkoły Podstawowej nr 50) stanowi obszar występowania jeża wschodniego *Erinaceus roumanicus* (Chętnicki i in. 2011). Wszystkie gatunki jeżowate *Erinaceidae* są objęte ochroną częściową.

szata roślinna

Na analizowanym terenie podczas kilkunastu wizji terenowych w maju i czerwcu zauważono niski udział zieleni towarzyszącej zabudowie. Jeden z większych, zwartych terenów nieurządzonej zieleni występuje wśród zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej przy ulicy o symbolu 8KDW w projekcie mpzp (zdj. 1). Większość terenu objęta opracowaniem jest pokryta roślinnością niską – nawierzchnią trawiastą z małą liczbą drzew. Przy zabudowie mieszkaniowej jednorodzinnej występuje roślinność ozdobna i ogrodowa.

Zdjęcie 1 Teren nieurządzonej zieleni wśród zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej przy ulicy o symbolu 8KDW w projekcie mpzp
(fot. Elżbieta Drożdżał, 31.05.2022 r.)

Zdjęcie 2a-c Postępująca sukcesja naturalna w strefie technicznej napowietrznych linii elektroenergetycznych WN 110 kV
(fot. 2a i 2b: Andrzej Dzielak, 10.06.2022 r., fot. 2c: Elżbieta Drożdżał 31.05.2022 r.)

Nie podjęto klasyfikacji roślinności w *Ekofizjografii Białegostoku* z 2011 r. (Kwiatkowski i Gajko, 2011) w obszarze objętym analizą. Natomiast w poprzedniej edycji (Kwiatkowski i in., 2004) zinwentaryzowano łąki świeże ze związku *Arrhenatherion elatioris* na terenach wówczas niezainwestowanych: teren pod liniami WN 110 kV i sąsiadujący z nim obszar zabudowy wielorodzinnej, a także teren szkoły podstawowej i dawny przebieg drogi w części zachodniej. Są to współcześnie ubogie florystycznie nawierzchnie trawiaste ze względu na częste koszenie i sztuczne siedlisko.

Teren pod liniami elektroenergetycznymi 110 kV w północnej części opracowania jest obecnie nieużytkowany rekreacyjnie, nastąpiła sukcesja naturalna użytków gruntowych i pastwiskowych na rzecz zarośli wierzbowych (zdj. 2a-c). Teren znajdujący się pod tą infrastrukturą techniczną jest cyklicznie wykaszany by drzewa nie powodowały uszkodzeń linii. Brak terenów rekreacyjnych i sportowych dla dzieci w tej części osiedla skutkuje powstawaniem dzikich boisk do piłki nożnej na terenach w strefie linii 110 kV.

W obszarze objętym projektem planu miejscowego, podczas wizji w terenie, podpierając się waloryzacją drzew wytypowano kilkanaście pojedynczych drzew do szczególnej ochrony (zdj. 3) ze względu na dojrzałość oraz prawidłowy pokrój drzewa. Niektóre z nich znajdują się na terenach o niekorzystnych warunkach do wzrostu (niska retencja wody, zanieczyszczenie środowiska itp.) a jednak następuje ich wzrost. Wśród gatunków wytypowano takie gatunki jak: klon, lipa, wierzba, brzoza, kasztanowiec. Są to gatunki rodzime, nie należące do inwazyjnych.

Zdjęcie 3 Drzewo (kasztan zwyczajny na terenie cerkwi pw. Świętego Ducha przy ul K. Pułaskiego) wskazane do zachowania
(fot. Elżbieta Drożdżał, 31.05.2022 r.)

Obszar objęty projektem planu znajduje się w IV strefie wegetacji porostów (korę drzew kolonizują porosty skorupiaste, łusieczkowate oraz gatunki o plechach listkowatych; obfitsze i bardziej gatunkowo zróżnicowane występowania porostów listkowatych, a także pojedynczych plech krzaczkowatych dowodzi znacznej poprawy warunków bioekologicznych tej strefy) (Kwiatkowski i Gajko 2012 za Matwiejuk 2007).

ochrona przyrody i powiązania przyrodnicze

W północnej części objętej opracowaniem, na terenie pod liniami wysokiego napięcia, został wyznaczony w *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku* łącznik systemu przyrodniczego miasta Białegostoku. Zachowanie systemu przyrodniczego miasta wpływa na ochronę walorów przyrodniczych, zapewniających prawidłowe funkcjonowanie przyrody, a także odpowiednie standardy życia ludzi w mieście.

Odpowiednie zagospodarowanie wspomnianego terenu umożliwi migrację gatunków pomiędzy doliną Bażantarki (szczątkowy jej teren znajduje się w północno-centralnej części projektu mpzp) a kompleksem Lasu Turczyńskiego znajdującym się w odległości około 300 m za zachodnią granicą opracowania. Lokalne korytarze ekologiczne stanowią istotny element struktury przestrzeni przyrodniczej, pozwalający na łączenie w sieć obszarów cennych przyrodniczo, a tym samym umożliwiając funkcjonalne wzmacnianie systemu przyrodniczego.

Zdjęcie 4a-c Botaniczny park kieszonkowy na Nowym Mieście
(fot. Anna Magnuszewska, 27.06.2022 r.)

Obecnie trwają prace nad realizacją Botanicznego parku kieszonkowego na Nowym Mieście (zdz. 4a-c) powstającego w ramach Budżetu Obywatelskiego w sąsiedztwie zajezdni autobusowej przy ul. Transportowej, będącego częściowo pod liniami wysokiego napięcia 110 kV. W koncepcji przewidziane na tym terenie zostały miododajne rabaty bylinowo-ziołowe, łąka kwietna, zieleń niska urządzone (trawnik), platany, drzewa owocowe, rodzime gatunki drzew, zieleń izolacyjna (żywopłot liściasty), grupowe nasadzenia krzewów. Zaproponowano obiekty małej architektury: ławki przy ciągach pieszych o nawierzchni przepuszczalnej (żwirowej), kosze i tablice informacyjne. Ponadto zostaną założone hotele dla owadów, domki dla trzmieli, żywe płotki wiklinowe i żywa altana wiklinowa. Wprowadzona roślinność wzbogaci różnorodność roślinną na omawianym terenie. Realizacja parku kieszonkowego w tym rejonie jest zgodna z ustaleniami *Studium* by nie zakłócać drożności korytarza ekologicznego bazującego na terenach zieleni w strefie technicznej linii 110 kV i utrzymać powiązania przyrodnicze.

jakość powietrza

Klasyfikacja stref dla poszczególnych zanieczyszczeń, uzyskana w ocenie rocznej za 2020 rok (GIOŚ 2021), dokonana z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony zdrowia ludzi przedstawia się dla Aglomeracji Białostok (kod strefy PL2001) następująco:

- z uwzględnieniem poziomów dopuszczalnych określonych dla SO₂, NO₂, PM₁₀, ołowiu w pyłe zawieszonym PM₁₀, benzenu, tlenku węgla oraz pyłu zawieszonego PM_{2,5} - klasa wynikowa A,
- z uwzględnieniem poziomów docelowych określonych dla arsenu, kadmu i niklu w pyłe zawieszonym PM₁₀ - klasa wynikowa A, zaś dla benzo(a)pirenu w pyłe PM₁₀ – klasa wynikowa C,
- z uwzględnieniem poziomu docelowego i długoterminowego dla ozonu – odpowiednio klasa A i D2.

Wyniki corocznych badań przeprowadzane od 2004 r. wykazują przekroczenia poziomów celów długoterminowych dla ozonu dla kryterium ochrona zdrowia. Ozon troposferyczny (przyziemny) jest zanieczyszczeniem wtórnym. Powstaje on w wyniku reakcji fotochemicznych tlenków azotu (spalanie paliw do celów komunikacyjnych i energetycznych) i lotnych związków organicznych (głównie nie spalane paliwo i rozpuszczalniki organiczne) i posiada zdolność przenoszenia się na duże odległości. Ozon jest silnym utleniaczem fotochemicznym, który powoduje poważne problemy zdrowotne, niszczy materiały i uprawy rolne. Narażenie człowieka na niewielkie podwyższone stężenia ozonu może prowadzić do reakcji zapalnych oczu, dróg oddechowych, a także zmniejszenia wydolności płuc. Jest powodem występowania objawów senności, bólu głowy i znużenia oraz powoduje spadek ciśnienia tętniczego krwi. Przy wyższych stężeniach występują objawy złego samopoczucia, nasilają się bóle głowy, rośnie pobudliwość, zmęczenie i wyczerpanie, objawy apatii.

Porównanie wyników pomiarów benzo(a)pirenu z wielolecia wskazuje na występowanie problemów z dotrzymywaniem obowiązujących standardów dla tego zanieczyszczenia w Aglomeracji Białostockiej. W 2019 roku ze względu na wyjątkowo ciepłą zimę, mierzone stężenia benzo(a)pirenu uległy obniżeniu w stosunku do lat ubiegłych. W 2020 roku odnotowano ponownie przekroczenia norm, w związku z tym strefie tej nadano klasę C. Benzo(a)piren pochodzi głównie ze spalania paliw stałych do celów grzewczych, ze źródeł bytowo-komunalnych („niska” emisja). Charakteryzuje się on sezonowym rozkładem stężeń, które wyraźnie wzrastają w sezonie grzewczym.

W sezonie zimowym podwyższone stężenia pyłu zawieszonego PM₁₀ i PM_{2,5} oraz B(a)P można powiązać z emisją z nielicznych systemów grzewczych, związaną z sektorem

komunalno-bytowym. W okresie letnim wysokie stężenia pyłu zawieszonego, bliskie poziomowi dopuszczalnego lub powyżej, wskazują głównie na udział komunikacji.

Nadmierne zapylenie jest szkodliwe dla zdrowia. Pyły stanowią poważny czynnik chorobotwórczy, ponieważ mogą powodować, np. podrażnienie naskórka i śluzówki, zapalenie górnych dróg oddechowych oraz wywoływać choroby alergiczne. Nie istnieje próg stężenia, poniżej którego negatywne skutki zdrowotne wynikające z oddziaływania pyłów na zdrowie ludzi nie występują.

klimat

Klimat Białegostoku jest dość surowy z wyraźnym wpływem kontynentalizmu, co przejawia się ostrymi zimami oraz gorętszymi i bardziej suchymi latami. Białystok charakteryzuje się klimatem wyraźnie chłodniejszym od innych dzielnic nizinnych. Średnia temperatura w 2020 r. wyniosła 9,2 °C (GUS 2021). Okres wegetacyjny trwa 200 - 210 dni. Średnie roczne prędkości wiatru wynoszą około 2,4 m/s. Średnia suma rocznych opadów atmosferycznych na terenie Białegostoku w pięcioleciu 2016 - 2020 wyniosła 704 mm (GUS 2017 – 2021). W przebiegu rocznym opady letnie przeważają nad zimowymi.

Teren niezabudowany, pokryty roślinnością, a szczególnie bujną, wpływa korzystnie na warunki aerasanitarne na obszarach przyległych. Szerokie aleje ulic oraz obszar pod liniami elektroenergetycznymi wysokiego napięcia stanowią korytarze wentylacyjne. Wiatry (głównie zachodnie) poprawiają stan czystości powietrza (przewietrzają, dotleniają), zapobiegają tworzeniu się zastoisk smogowych i inwersji temperatur powietrza, co predysponuje ten teren do pełnienia funkcji wypoczynkowo-zdrowotnych i rekreacyjnych.

Większość terenu objęta opracowaniem jest obszarem utrudniającym przewietrzanie. Część północna stanowiąca głównie zarośla wierzbowe z bujną roślinnością łąkową stanowi teren z dominującym procesem przewietrzania wg funkcji klimatycznych określonych w *Ekofizjografii Białegostoku*.

dziedzictwo kulturowe oraz zabytki

Na obszarze objętym projektem planu nie występują zabytki nieruchome, w tym zabytki archeologiczne, wpisane do rejestru zabytków, zabytki ujęte w gminnej ewidencji zabytków oraz obiekty będące dobrami kultury współczesnej.

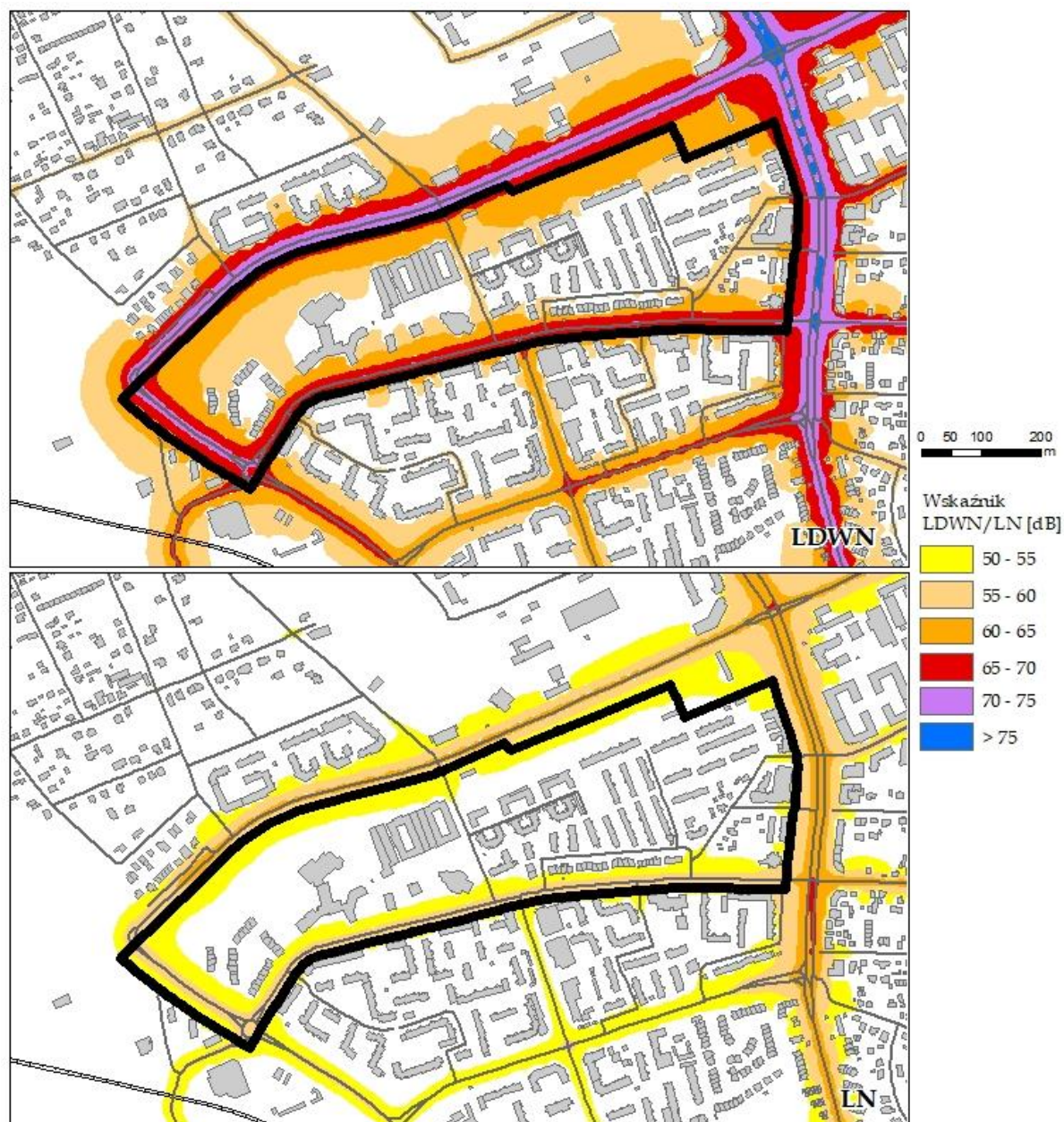
klimat akustyczny

Na klimat akustyczny w obszarze objętym opracowaniem mają głównie wpływ otaczające ulice, czyli: Al. I. J. Paderewskiego, ul. K. Pułaskiego, S. Żeromskiego i Transportowa. Według *Mapy akustycznej miasta Białystok* (2017 r.) występują przekroczenia do 5 dB od ul. Transportowej i Al. I. J. Paderewskiego względem terenów rekreacyjno-wypoczynkowych oraz od ul. K. Pułaskiego przy zabudowie mieszkaniowej jednorodzinnej i szkole podstawowej. Należy zauważyć, że w rejonie przekroczeń hałasu w porze dziennej względem terenów wrażliwych nie występują budynki. Znajdują się one w odpowiedniej odległości od jezdni ulic. Obecnie zagospodarowywany teren rekreacyjno-wypoczynkowy pod postacią botanicznego parku kieszonkowego przy zajeźdni autobusowej przy ul. Transportowej będzie posiadał zieleń izolacyjną od ulicy i zajeźdni, powstanie też szpaler drzew tłumiący hałas, zapewniając odpowiednie warunki akustyczne do wypoczynku. Ulice zawarte w projekcie mpzp nie powodują przekroczeń poza obszarem opracowania.

Należy zauważyć, że ze względu na występujące oddziaływanie akustyczne ul. Transportowej na analizowany teren, odsunięto linię zabudowy na terenach kategorii

terenów wrażliwych akustycznie, by nie powodować nowych, potencjalnych przekroczeń hałasu w budynkach.

W porze nocnej hałas komunikacyjny ulega zmniejszeniu, nie występują przekroczenia względem zabudowy wrażliwej.

Rysunek 7 Imisja hałasu komunikacyjnego L_{DWN} i L_N w obszarze opracowania
źródło: Mapa akustyczna miasta Białystok, 2017 r.

Obszar objęty projektem planu nie znajduje się w zasięgu oddziaływania hałasu przemysłowego, w sąsiedztwie nie występują obiekty/zakłady/parkingi emitujące hałas (*Mapa akustyczna*, 2017 r.). Za południowo-zachodnią granicą opracowania znajduje się przebieg linii kolejowej w odległości około 100 m, hałas powodowany przez ruch odbywający się po niej jest marginalny, niewiele wykraczający poza teren kolejowy, nie dochodzi do terenu objętego analizą.

pozostałe informacje dotyczące zdrowia i życia ludzi

Obszar objęty projektem planu jest skanalizowany, aczkolwiek występuje kilka zbiorników na nieczystości płynne (tzw. szamba). Ważne jest by jak najszybciej nastąpiło podłączenie budynków do ogólnomiejskiej sieci kanalizacyjnej ze względu na ochronę środowiska wodno-gruntowego oraz względy sanitarne.

Poziom pól elektromagnetycznych w środowisku (tło elektromagnetyczne) na terenie Polski w miejscach dostępnych dla ludności utrzymuje się na niskim poziomie (0,48 V/m). Średnia arytmetyczna z uśrednionych wartości natężeń pól elektromagnetycznych w woj. podlaskim w centralnych dzielnicach lub osiedlach miast o liczbie mieszkańców przekraczającej 50 tys. wyniosła w 2020 r. – 0,47 V/m. W żadnym z badanych punktów na terenie Białegostoku nie odnotowano przekroczeń dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych, najwyższą wartością uzyskaną w punkcie pomiarowym było 1,23 V/m (wartość dopuszczalna to 7 V/m) (GIOŚ 2021).

5.2. Potencjalne zmiany stanu środowiska przy braku realizacji projektu planu

W przypadku braku planu na terenie opracowania stan zagospodarowania nie ulegnie większemu przeistoczeniu. Na analizowanym terenie obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, a obecnie opracowywany projekt planu wprowadza tylko niewielkie modyfikacje. Większość terenu zajmuje zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna z mniejszym udziałem usług sakralnych i nauki od ul. K. Pułaskiego oraz zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w części zachodniej. Po uchwaleniu analizowanego projektu mpzp nie nastąpi znacząca zmiana w przestrzeni miejskiej. W projekcie planu miejscowego zagwarantowano większy udział pojedynczych drzew i szpalerów drzew wzdłuż terenów komunikacyjnych oraz ustalono ochronę dojrzałych drzew (po waloryzacji), czego brakowało we wcześniejszej wersji obowiązującego planu miejscowego.

6. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM

Realizacja postanowień projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego będzie miała oddziaływanie lokalne, ograniczające się do granic jego terenu, nie wpłynie negatywnie na obszary Natura 2000 (znajdujące się poza granicami miasta) oraz inne powierzchniowe formy ochrony przyrody położone najbliżej granic projektu planu, tj. rezerwat przyrody Las Zwierzyniecki w odległości ok. 2,1 km w kierunku wschodnim oraz drzewa będące pomnikami przyrody.

Ulica Transportowa w północnej części opracowania przecięła odnogę doliny Bażantarki pozostawiając niewielki fragment szczątkowy terenu morfologicznej doliny rzecznej. Obszar doliny Bażantarki (znajdującej się głównie poza obszarem objętym analizą) łączy się z terenem zieleni pod liniami elektroenergetycznymi 110 kV w projekcie mpzp i dalej Lasem Turczyńskim stanowiąc system lokalnego korytarza ekologicznego, mającego znaczenie dla podtrzymania i odnawiania populacji zwierząt i roślin na terenie miasta. Są to główne ostoje różnorodności biologicznej. Należy zadbać, by w przyszłym zagospodarowywaniu terenu nie powodować zakłóceń w przebiegu powiązań systemu przyrodniczego, nie wprowadzać zabudowy nie związanej z terenami rekreacyjno-wypoczynkowymi.

7. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PLANU W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIEŹNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY

Realizacja ustaleń projektu planu nie wpłynie negatywnie na obszary Natura 2000, najbliższe z nich są oddalone ok. 9,8 km od projektu planu w kierunku zachodnim – Bagienna Dolina Narwi oraz 1,1 km w kierunku północnym: Puszcza Knyszyńska i Ostoja Knyszyńska (rys. 8). Należy nadmienić, że nie będą pod wpływem negatywnego oddziaływania zrealizowanych inwestycji w projekcie planu powierzchniowe formy ochrony przyrody na terenie Białegostoku (najbliżej projektu mpzp – rezerwat przyrody Las Zwierzyniecki w odległości ok. 2,1 km w kierunku wschodnim) oraz drzewa będące pomnikami przyrody.

Istotą polityki wodnej miasta powinno być usuwanie problemu nadmiernej koncentracji odpływu po opadach nawałnych ze względu na zwiększającą się powierzchnię terenów nieprzepuszczalnych. Działania powinny być prowadzone na całym obszarze zlewni rzeki Białej, zatem i terenu omawianego projektu planu. Utrzymanie powierzchni biologicznie czynnej przyczyni się do ograniczenia spływu powierzchniowego oraz zwiększenia czasu retencji wód opadowych.

Procesy urbanizacyjne będą prowadziły do zwiększenia obszarów nieprzepuszczalnych, jednak nie musi być to równoznaczne ze zwiększeniem fal wezbraniowych i pogarszaniem jakości wód Białej w przyszłości. Warunkiem jest zwiększenie retencji wód deszczowych na obszarze zlewni przez tworzenie obszarów infiltracyjnych lub okresowych, niewielkich zbiorników dla wód deszczowych poprzez rzeźbienie powierzchni gruntu. Stosowanie takich rozwiązań technicznych prowadzi nie tylko do bardziej równomiernego dopływu wód do rzeki (wpłynie pozytywnie na bilans wodny zlewni), ale także do poprawy jej jakości przez zmniejszenie zawartości materiału wleczonego i zawieszonego w wodzie.

Należy także dołożyć wszelkich starań, aby ograniczyć niekorzystną, dalszą ingerencję na terenach dolinnych. Tereny przeznaczone pod zieleni urządzoną w projekcie mpzp powodują inwersje termiczne, występują potencjalnie niższe temperatury, a także podwyższony stopień uwilgotnienia. Każde dalsze uszczuplenie powierzchni doliny, ale też niekorzystne inwestowanie na terenach pod liniami wysokiego napięcia stanowi pogorszenie wymienionych funkcji. Należy unikać tworzenia stref konfliktowych w obrębie ciągów ekologicznych, nadając priorytet funkcjom ochronnym tych obszarów.

Przecięcie doliny ulicą Transportową spowodowało zachowanie szczątkowych refugii dolinnych, spływ wód opadowych w kierunku tej części osiedla może powodować podtopienia po stronie południowej ww. ulicy. Dlatego niezwykle ważne jest nieuszczelnianie podłoża i brak silnej ingerencji w tym rejonie osiedla, by móc zmagazynować i stopniowo odprowadzić do gruntu wody opadowe nie wpływając na dobra materialne: ulice, sąsiadujące zabudowania. Duży udział powierzchni biologicznie czynnej wpłynie na ograniczenie negatywnych zjawisk powodowanych przez lokalne podtopienia. Nie uszczelnianie terenów dolinnych oraz brak głębokiej ingerencji w podłoże zminimalizuje ryzyko strat wywołanych zalaniem, nie utrudni przepływu wód gruntowych w kierunku cieków (występujących poza obszarem objętym projektem mpzp).

Mając na uwadze konstytucyjną zasadę zrównoważonego rozwoju, należy zadbać o wyrównanie potencjałów między terenami o charakterze otwartym i zabudowanym, szczególnie na osiedlu, które cierpi na niedostatek terenów zieleni. Cenne jest utrzymanie już istniejących terenów zieleni, odpowiednie ich zagospodarowanie, co stwarza możliwość codziennego kontaktu z przyrodą. Struktury zieleni zapewniają miastu podniesienie

standardów jakości życia (łagodzenie uciążliwości klimatu miejskiego i poprawę estetyki miasta). Dodatkowo na takich terenach zatrzymywana, retencjonowana jest woda deszczowa, co przyczynia się do spowolnienia odpływu oraz poprawy bilansu wodnego zlewni. Infiltracja, czyli wsiąkanie wód do gruntu, jest najprostszym sposobem zagospodarowania wód deszczowych w miejscu powstania opadu i zasilania wód gruntowych. Zachowanie przyrody w miastach stanowi szczególny przykład zrównoważonego rozwoju.

Zieleń w mieście poprawia skład powietrza wzbogacając go w tlen, w upalne dni reguluje temperaturę dając chłód i zacienienie w dzień, a oddając ciepło w nocy. Dążenie do zwiększenia udziału terenów zieleni, drzew i krzewów spowoduje zmniejszenie presji na ogólnomiejską kanalizację burzową i pozwoli odnowić zasoby wód gruntowych, gdyż drzewa i krzewy zatrzymują (retencjonują) deszczówkę, ich korzenie ułatwiają jej powolną infiltrację do gruntu. Obficie wypełnione zielenią przestrzenie miejskie wpłyną pozytywnie na jakość życia mieszkających tu ludzi.

Tereny znajdujące się w sąsiedztwie ulic o dużym natężeniu ruchu powinny być nadal predysponowane do zagospodarowania obiektami o funkcjach mało wrażliwych na uciążliwości akustyczne, dopuszczających obniżone standardy środowiska, np. pod zabudowę usługową, parkingi, przestrzeń zieleni urządzonej towarzyszącej zabudowie itp.

Diagnoza istniejącego stanu w zakresie jakości powietrza na terenie strefy aglomeracji białostocka wskazuje, iż główną przyczyną przekroczeń poziomów dopuszczalnych i docelowego pyłów zawieszonych PM₁₀ i PM_{2,5} oraz benzo(a)pirenu jest emisja powierzchniowa z sektora bytowo-komunalnego oraz w mniejszym stopniu, napływ tych zanieczyszczeń z ogrzewania indywidualnego spoza strefy aglomeracji białostockiej. Udział emisji punktowej i liniowej w zanieczyszczeniu powietrza pyłami jest znacznie mniejszy, a dla B(a)P jest pomijalnie mały. Emisja B(a)P związana jest z emisją pyłów zawieszonych, w których niesione jest to zanieczyszczenie. Podstawowym źródłem emisji pyłów i niesionego w pyłe B(a)P jest niepełne spalanie paliw stałych (węgla, koksu, drewna) oraz odpadów w piecach, w celach ogrzewania mieszkań/domów i wody. Zarówno stan techniczny dużej ilości kotłów, w których odbywa się spalanie paliw w celach grzewczych jest zły – bardzo niska sprawność, zanieczyszczenie kominów i palenisk, jak i jakość paliw (węgla i drewna) jest wysoce niezadowalająca. Często dochodzi również do tego spalanie w piecach odpadów z gospodarstw domowych (między innymi butelek PET, kartonów po napojach, odpadków organicznych i innych). Czynniki te w połączeniu z niekorzystnymi warunkami rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń w powietrzu, jakie często występują w okresie zimowym (grzewczym), tj. inwersje temperatury, niskie prędkości wiatru, decydują o występowaniu przekroczeń norm jakości powietrza. Spalanie oprócz węgla również odpadów z gospodarstw domowych, powoduje, że emisja różnorodnych zanieczyszczeń, w tym pyłów i B(a)P w pyłe jest jeszcze większa. Z kolei im lepsza jakość paliwa (nawet węgla) i sprawniejszy piec, tym emisja zanieczyszczeń jest mniejsza.

Innym problemem na terenie miejskim z istniejącymi zabudowaniami jest gnieźdzenie się ptaków w tych budynkach. Zakładają w nich gniazda przede wszystkim dlatego, że w mieście brakuje innych, naturalnych miejsc lęgowych (np. dziuplastych drzew). Ptaki zasiedlają otwory wentylacyjne, przestrzenie stropodachów i strychów, gzymsy, wnęki i szpary w elewacjach, pod rynnami, parapetami itp. Najbardziej znane i najczęściej występujące spośród ptaków to: jerzyk, wróbel, kawka, a także gołąb miejski i jaskółka oknówka. Wróbel i jerzyk są całkowicie zależne od miejsc gniazdowania w budynkach. Wszystkie ptaki związane z budynkami, łącznie z gołębiem miejskim, są objęte ścisłą ochroną gatunkową. Nie wolno ich zabijać, płoszyć, niszczyć ich jaj, gniazd, siedlisk. Niezależnie od różnych okresów lęgów u wielu gatunków ptaków tzw. okres lęgowy wg przepisów prawa zaczyna się 1 marca a kończy 15 października.

Ewentualne planowane docieplenie budynków z zewnątrz może wywierać negatywny wpływ na niektóre gatunki ptaków gniazdujących m.in. w szczelinach ścian jak np. jerzyki czy jaskółki. W związku z tym, aby załagodzić negatywne oddziaływanie na środowisko naturalne, należy unikać prowadzenia tego rodzaju prac w okresie lęgowym. W miarę posiadanych możliwości powinno się umożliwić ptakom gniazdowanie na budynkach np. poprzez powieszenie budek lęgowych lub zostawienie/stworzenie miejsc korzystnych do zakładania gniazd. Przed rozpoczęciem prac remontowych, termomodernizacyjnych zarządca budynku powinien zlecić doświadczonemu ornitologowi inwentaryzację przyrodniczą w zakresie występowania ptaków gatunków chronionych, w celu uniknięcia nieumyślnego zniszczenia ich schronień. Wykonanie ekspertyzy ornitologicznej pozwoli na ustalenie jakie gatunki ptaków zasiedlają budynek z podaniem liczby par lub osobników. Ustala się również jakie działania należy podjąć by zminimalizować wpływ prac na ich siedliska.

8. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBŁU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS JEGO OPRACOWYWANIA

Zgodnie z *Polityką ekologiczną państwa 2030* budowa innowacyjnej gospodarki z zachowaniem zasad zrównoważonego rozwoju jest wymogiem nowoczesnej polityki państwa. Zrównoważony rozwój oznacza stabilny wzrost gospodarczy powiązany z racjonalną gospodarką zasobami środowiskowymi i respektowaniem praw człowieka.

Szczególne znaczenie w osiągnięciu celów polityki ekologicznej przypisane jest jednostkom samorządu terytorialnego. W ich gestii leży racjonalne planowanie zagospodarowania przestrzennego, które pomaga chronić ludność przed zanieczyszczeniami powietrza i hałasem, suszami i powodzią oraz stratami przez nie powodowanymi, jak również przyrodę przed nadmierną presją. Prawidłowe kształtowanie oraz ochrona krajobrazu mogą odegrać kluczową rolę w utrzymaniu łączności ekologicznej w środowisku. Planowanie przestrzenne uwzględniające ważne elementy krajobrazu oraz środowiska przyrodniczego jest w stanie zagwarantować utrzymanie oraz odbudowywanie łączności ekologicznej w środowisku.

Do priorytetów Unii Europejskiej w dziedzinie ochrony środowiska należy zaliczyć m.in. przeciwdziałanie zmianom klimatu, ochronę różnorodności biologicznej, ograniczenie wpływu zanieczyszczenia na zdrowie, a także lepsze wykorzystanie zasobów naturalnych.

W ustaleniach zawartych w projekcie planu zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju:

- uwzględniono wymagania ochrony środowiska,
- ustalono powierzchnię biologicznie czynną, objęto ochroną wartościowe drzewa oraz zaproponowano nowe lokalizacje pod pojedyncze drzewa lub ich szpalery,
- uwzględniono wyniki monitoringu środowiska, w szczególności w zakresie powietrza, pól elektromagnetycznych, wód i hałasu.

Podczas opracowywania projektu planu wzięto pod uwagę programy i plany o zasięgu miejskim, wojewódzkim i krajowym (uwzględniające wytyczne międzynarodowe i wspólnoty Unii Europejskiej) odnoszące się do jego zakresu oraz dane wynikające z monitoringu środowiskowego.

W projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zostały uwzględnione ustalenia umożliwiające ograniczenie emisji pyłu zawieszonego PM₁₀, PM_{2,5} oraz benzo(a)pirenu, poprzez działania takie jak:

- stosowanie wskaźników powierzchni biologicznie czynnej towarzyszącej zabudowie,
 - stosowanie lokalnych lub indywidualnych źródeł ciepła wytwarzanego w procesach:
 - a) przetwarzania energii elektrycznej,
 - b) odzyskiwania energii (solarnej, gruntowej, wodnej lub zawartej w innych nośnikach),
 - c) spalania gazów opałowych, olejów opałowych niskosiarkowych,
 - d) wykorzystania ciepła z ogólnomiejskich sieci ciepłowniczych wodnych zlokalizowanych wzdłuż ulicy 1KD-GP (Al. I. J. Paderewskiego) oraz z istniejących i projektowanych sieci ciepłowniczych w sąsiadujących ulicach,
- dopuszczenie innych ogólnomiejskich systemów i czynników służących do przesyłania energii, niż wyżej określone oraz indywidualnych źródeł ciepła o mocy nie większej niż 30 kW, wytwarzanego w procesie spalania paliw stałych.

Celem *Dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. odnoszącej się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku* jest zdefiniowanie wspólnego podejścia do unikania, zapobiegania lub zmniejszania szkodliwych skutków narażenia na działanie hałasu, w tym jego dokuczliwości, w oparciu o ustalone priorytety. W tym celu wykorzystano *Mapę akustyczną miasta Białystok z 2017 r.* oraz *Program ochrony środowiska przed hałasem dla miasta Białegostoku z 2018 r.* W projekcie planu ustalono odnośnienie hałasu w środowisku zgodnie z obowiązującymi przepisami w stosunku do terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną, mieszkaniowo-usługową, mieszkaniową wielorodzinną i zamieszkania zbiorowego, zabudowę związaną ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży. Dodatkowo na terenach o większej wrażliwości akustycznej, jak tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej 1MN,IT,ZP oraz usług oświaty 3UO,IT,ZP odsunięto linię zabudowy od ul. Transportowej na większą odległość od jej linii rozgraniczającej niż na sąsiadujących terenach przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną. Ponadto w projekcie planu nie zakazano rozwiązań technicznych w celu ograniczenia potencjalnej uciążliwości akustycznej, a wprowadzone szpalery drzew w ulicach zmniejszą minimalnie oddziaływanie hałasu od nich szczególnie w okresie wiosenno-letnim. Wobec tego spełniono przesłanki z *Programu ochrony środowiska przed hałasem dla miasta Białegostoku* odnośnie zmniejszenia skali narażenia mieszkańców miasta na ponadnormatywny poziom hałasu emitowanego przez środki transportu i sektor gospodarczy.

Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły obejmuje działania zmierzające do spełnienia celów *Ramowej Dyrektywy Wodnej 2000/60/WE* w zakresie osiągnięcia i utrzymania dobrego stanu wód: przez wody powierzchniowe dobrego stanu chemicznego i ekologicznego, natomiast przez wody podziemne dobrego stanu chemicznego i ilościowego. *Plan* ten stanowi fundament podejmowania decyzji mających wpływ na stan zasobów wodnych oraz zasady gospodarowania wodami w przyszłości. Analizowany teren znajduje się głównie w zlewni Bażantarki (przynależącej do zlewni Białej, następnie Supraśli, Narwi i Wisły), a niewielki fragment w południowo-wschodniej części – do zlewni Dopływu spod Kleosina (przynależącej do zlewni Horodnianki, następnie Narwi i Wisły). Na obszarze z pozostawioną powierzchnią biologicznie czynną będzie następowała infiltracja wód opadowych i ich retencjonowanie na powierzchni oraz w gruncie. Wspomoże to proces podczyszczania wód opadowych oraz zapewni prawidłowy obieg wody w przyrodzie. Nie przewiduje się negatywnych oddziaływań antropogenicznych w zlewni mających wpływ na wody podziemne.

Cele zawarte w *Krajowym programie oczyszczania ścieków komunalnych* dążą do poprawy jakości wód poprzez m.in. wyposażenie aglomeracji w system kanalizacyjny.

Realizacja celów *AKPOŚK* jest przyjazna środowisku ze względu na zamierzenia i bezpośrednią realizację wymagań ochrony środowiska poprzez np. zwiększenie dostępności usług kanalizacyjnych (rozbudowa sieci kanalizacyjnej) i poprawę warunków sanitarnych ludności. W projekcie planu ustalono, ogólnomiejską sieć kanalizacji sanitarnej podstawowym systemem odprowadzenia ścieków komunalnych oraz dopuszczono odprowadzenie ścieków do innych systemów kanalizacji sanitarnej, spełniających warunki dotyczące zbiorowego odprowadzania ścieków, określone w przepisach o zbiorowym odprowadzeniu ścieków.

W związku z zabezpieczeniem społeczeństwa przed nadmiernym promieniowaniem elektromagnetycznym zauważono, że podwyższona emisja pól elektromagnetycznych może wystąpić jedynie w przypadku zainstalowania nowo projektowanych lub rozbudowy nadawczych urządzeń telekomunikacyjnych wysokiej mocy w postaci m.in. masztów, stacji bazowych telefonii komórkowych, ale wówczas pola elektromagnetyczne są wypromieniowywane na bardzo dużych wysokościach, w miejscach niedostępnych dla ludności. Dodatkowo w ustaleniach planistycznych zakazano lokalizacji masztów i wież wolno stojących (tj. nie umieszczanych na budynkach). Zagospodarowanie rekreacyjne w strefie linii napowietrznych elektroenergetycznych wysokiego napięcia 110 kV (po 20 m obustronnie od osi linii) oraz w jej sąsiedztwie jest wskazane ze względu na czasową obecność ludzi w tym rejonie.

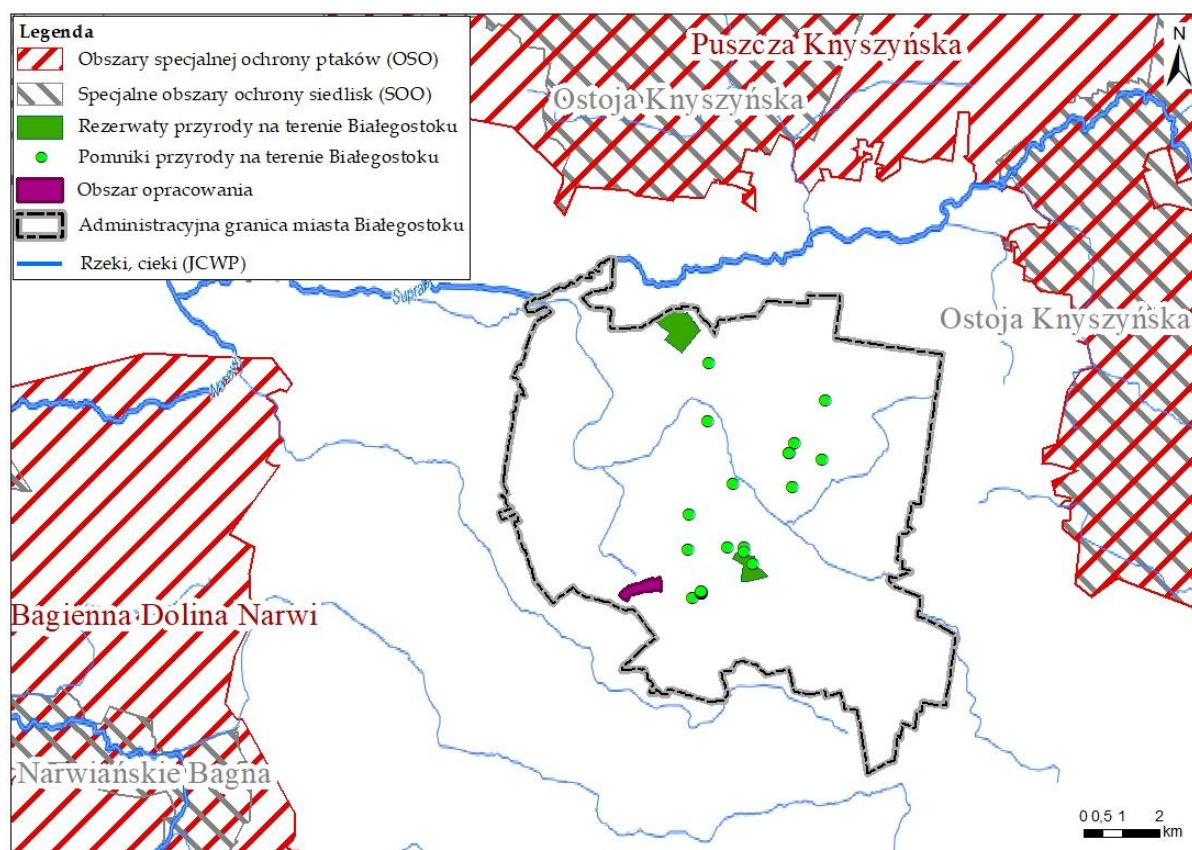
Założenia projektu planu przy uwzględnieniu działań w *Planie Adaptacji Miasta Białystok do zmian klimatu do roku 2030* przekładają się na osiągnięcie celu głównego *Strategicznego planu adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030*, jakim jest zapewnienie zrównoważonego rozwoju oraz efektywnego funkcjonowania gospodarki i społeczeństwa w warunkach zmian klimatu. Nie przewiduje się, by zamierzenia projektu planu miejscowego wpłynęły negatywnie na zmianę klimatu.

Zachowanie powierzchni biologicznie czynnej na terenach wskazanych do zainwestowania ograniczy negatywne skutki susz i podtopień, powodzi. Ponadto dostosowano ustalenia dotyczące zapotrzebowania na energię elektryczną, jak i ciepłą przy wykorzystaniu odnawialnych źródeł energii. Powyższe ustalenia są zgodne z celami zawartymi w *SPA2030* by uwzględniać zmiany klimatyczne dla miast poprzez m.in. adaptację instalacji sanitarnych i sieci kanalizacyjnych do zwiększonych opadów nawałnych, małą retencję miejską oraz zwiększenie obszarów terenów zieleni i wodnych w mieście, wymianę szczelnych powierzchni gruntu na przepuszczalne. Należy zauważyć, że na analizowanym terenie utrzymano zieleni towarzyszącą zabudowie, ustalono powierzchnię biologicznie czynną w zależności od typu zagospodarowania terenu, przeznaczono część terenu pod zieleni urządzonej na terenach zawierających w przestrzeni strefę techniczną linii WN 110 kV, ustalono w pierwszej kolejności odprowadzenie wód opadowych i roztopowych do gruntu przy wykorzystaniu retencji wody. Niezwykle ważna jest retencja wód opadowych „u źródła”.

Krajobraz omawianego terenu nie ulegnie znaczącej zmianie, będzie to nadal teren zdominowany przez zabudowę mieszkaniową z niewielkim udziałem zieleni urządzonej i ogrodowej. W projekcie planu zaproponowano szpalery drzew wzdłuż szerokich ulic i zachowanie pojedynczych, wartościowych drzew w osiedlu (dojrzałych, o prawidłowym wizualnie pokroju) by zmniejszyć odbiór przestrzeni. Posadzone wzdłuż ulic drzewa o rozłożystych koronach nie tylko oferują cień, zwiększając komfort użytkowania przestrzeni publicznej, ale również zmniejszają poczucie dużej różnicy skali pomiędzy wysokością człowieka a gabarytem zabudowy wysokościowej. W strefach zurbanizowanych zieleni wysoka tworzy ważne uzupełnienia krajobrazu, pomagając w budowie harmonii i ładu przestrzennego.

9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE PROJEKTU PLANU, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE NA ŚRODOWISKO

Biorąc pod uwagę lokalizację najbliższych (względem położenia terenu opracowania) obszarów Natura 2000 – Puszcę Knyszyńską (kod PLB200003), Ostoję Knyszyńską (kod PLH200006) i Bagienną Dolinę Narwi (kod PLB200001), ich zadania ochronne a także cel i geograficzny zasięg projektu planu, nie przewiduje się negatywnych oddziaływań omawianego terenu na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 oraz integralność tych obszarów (rys. 8).

Rysunek 8 Lokalizacja terenu objętego opracowaniem względem najbliższych form ochrony przyrody

Realizacja ustaleń projektu planu nie spowoduje zanieczyszczenia wód, fragmentacji obszarów leśnych oraz przesuszenia terenów podmokłych i zaniku siedlisk łągowych, torfowiskowych i źródliskowych w obszarze Ostoi Knyszyńskiej jako specjalnego obszaru ochrony siedlisk (SOO). Projekt planu nie wpłynie ponadto na zwiększenie presji turystyczno-rekreacyjnej i zanieczyszczenie wód będącymi głównymi zagrożeniami na terenie Puszczy Knyszyńskiej jako obszaru specjalnej ochrony ptaków (OSO), której zadaniem jest ochrona przestrzeni życiowej ptaków, rozumiana głównie poprzez zachowanie krajobrazu leśnego Puszczy Knyszyńskiej oraz zachowanie bądź odtworzenie niektórych elementów tego krajobrazu.

Zagrożeniem dla Bagiennej Doliny Narwi będącej obszarem specjalnej ochrony ptaków (OSO) jest zmiana stosunków wodnych oraz zaniechanie ekstensywnej gospodarki pastwiskowo-łąkarskiej. Realizacja ustaleń projektu planu nie będzie miała wpływu na ww. aspekty.

W związku z powyższym, postanowiono przedstawić potencjalny wpływ realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska (tabela 2) w skali lokalnej, który będzie różny w poszczególnych etapach inwestycyjnych.

Tabela 2 Wpływ realizacji ustaleń projektu mpzp na poszczególne elementy środowiska

Elementy środowiska	Sposób oddziaływania	Ocena skutków ¹⁾
Różnorodność biologiczna	przeznaczenie obszaru strefy technicznej pod liniami wysokiego napięcia pod zielenią urządzonej,	+ S B
	zachowanie wartościowych drzew oraz minimalnej powierzchni biologicznie czynnej na terenach przeznaczonych pod zainwestowanie,	+ S B
Ludzie	wprowadzenie klasyfikacji obszarów planistycznych ze względu na dopuszczalny poziom hałasu w środowisku zgodnie z obowiązującymi przepisami, odsunięcie linii zabudowy na terenach o większej wrażliwości akustycznej od ul. Transportowej,	+ D S B/P
	uwzględnienie zagadnień z zakresu zabezpieczenia ludności przed promieniowaniem elektromagnetycznym odnośnie zagadnień dot. telefonii komórkowej i strefy technicznej linii WN 110 kV (określonej obustronnie po 20 m od osi linii),	+ D S B
	spalanie paliw do celów komunikacyjnych i energetycznych (w tym emisja niska) wpływa na powstawanie ozonu troposferycznego oraz zwiększenie zanieczyszczeń pyłowych i gazowych w powietrzu mających wpływ na zdrowie ludzi;	- D B
Zwierzęta	przebywanie drobnych zwierząt (w tym ptaków) wśród drzew, w ogrodach przydomowych przy zabudowie mieszkaniowej jednorodzinnej oraz na terenie nieuporządkowanego terenu zieleni urządzonej pod liniami WN 110 kV (wśród zarośli wierzbowych),	+ P D
Rośliny	ubytek terenów biologicznie czynnych,	- D/ Ś S B
	zachowanie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej na terenach przeznaczonych do zainwestowania oraz wartościowych drzew,	+ D B
	wprowadzenie nowych gatunków roślin w obszarze powstającego Botanicznego parku kieszonkowego,	+ S B
Woda	kontynuacja podłączania budynków do systemu wodno – kanalizacyjnego,	+ D S B
	dążenie do ograniczenia powierzchni nieprzepuszczalnych,	+ P
	potencjalna możliwość występowania podtopień na terenach z wysokim poziomem wód gruntowych po południowej stronie ul. Transportowej	- Śr B
Powietrze	emisja zanieczyszczeń z ruchu pojazdów oraz indywidualnych źródeł ciepła,	- D/S S/Ch B/P
	kształtowanie zieleni przyulicznej i zachowanie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej (w zależności od rodzaju terenu),	+ P D
	w źródłach ciepła stosowanie proekologicznych nośników energii lub podłączenie do ogólnomiejscowej sieci ciepłej,	+ D B
Powierzchnia ziemi	kształtowanie powierzchni terenu,	- D S B
	ograniczona powierzchnia zabudowy,	+ S B/P

Elementy środowiska	Sposób oddziaływania	Ocena skutków ¹⁾
	zachowanie minimalnego terenu biologicznie czynnego,	+ S B/P
Krajobraz	kształtowanie zurbanizowanej części miasta przy odpowiednim zagospodarowaniu terenów zieleni urządzonej w części północnej terenu objętego analizą,	+ D S B
	uzupełnienie wolnych przestrzeni w uporządkowany sposób,	+ D S B
Klimat	warunki topoklimatyczne obszaru zostały ukształtowane istniejącą zabudową z dużym udziałem powierzchni nieprzepuszczalnych,	- D S B/P
	zachowanie minimalnego terenu biologicznie czynnego oraz umiejętnie kształtowanie terenów zieleni urządzonej w części północnej opracowania mających korzystny wpływ na mikroklimat,	+ S D P
Zasoby naturalne	zasolenie środowiska wodno-gruntowego w wyniku odladzania jezdní,	- Śr S P
	zachowanie minimalnego terenu biologicznie czynnego,	+ S D P
Zabytki	brak	
Dobra materialne	dążenie do wyłączenia spod zabudowy północnej części opracowania (strefa techn. linii 110 kV) pełniącego magazyn wody opadowej podczas nagłych opadów chroniąc tym jednocześnie sąsiednie zabudowania.	+ D/Ś B

¹⁾ Typy oddziaływań na środowisko:

D – długoterminowe, Śr – średnioterminowe, K – krótkoterminowe, Ch – chwilowe, S – stałe, B – bezpośrednie, P – pośrednie,
„+” – pozytywne, „-” – negatywne

Oddziaływanie skumulowane na środowisko wynikające z realizacji ustaleń projektu planu wystąpi na etapie inwestycyjnym, poprzez zwiększenie poziomu hałasu, ilości zanieczyszczeń spalinami oraz zanieczyszczenie gruntu produktami ropopochodnymi z ciężkiego sprzętu budowlanego. Ze względu na proponowany rodzaj i skalę inwestycji zawartą w projekcie planu, uciążliwości te będą krótko- bądź średnioterminowe (prowadzone w ściśle określonym czasie).

10. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU

W związku z informacjami przedstawionymi we wcześniejszych rozdziałach, w dalszej części pracy odniesiono się jedynie do środowiska w zasięgu terenu objętego projektem planu.

10.1. Ustalenia projektu planu miejscowego ograniczające lub eliminujące negatywny wpływ na środowisko i zdrowie ludzi

w zakresie kształtowania zieleni i pośrednio krajobrazu:

- zagospodarowanie zielenią w formie kompozycji wielostopniowej (drzew, krzewów i roślin okrywowych),

- kształtowanie rzeźby terenu umożliwiające retencjonowanie wód opadowych z wykorzystaniem takich form jak: niecki chłonne, oczka wodne, skupiska roślinności i inne,
- uwzględnienie w zagospodarowaniu terenu istniejących i projektowanych szpalerów drzew, oznaczonych odpowiednio na rysunku planu – do zachowania i uzupełnień,
- w przypadku budowy parkingów (nie dotyczy parkingów wielopoziomowych i w drogach publicznych) – zagospodarowanie terenu z uwzględnieniem zieleni w proporcji co najmniej 1 drzewo na 5 miejsc postojowych w obrębie parkingu lub po jego obrysie,
- zagospodarowanie zielenią w pasach drogowych ulic:
 - z zastosowaniem gatunków drzew i krzewów odpowiednich do nasadzeń przyulicznych pod względem estetyki i odporności,
 - w miejscach wolnych od infrastruktury technicznej,
 - z zachowaniem zasad bezpieczeństwa ruchu drogowego i pieszych,
- w odniesieniu do drzew wartościowych wskazanych do zachowania, tj. klonu, lip, wierzy, brzoź, kasztanowców:
 - ustala się:
 - a) utrzymanie terenu biologicznie czynnego wokół pnia, a w przypadku braku takiej możliwości, stosowanie nawierzchni przepuszczalnych,
 - b) wkomponowanie w projektowane zagospodarowanie;
 - dopuszcza się wycinkę ww. drzew ze względu na:
 - a) zagrożenie ludzi lub mienia oraz względy sanitarne – na obszarze objętym planem,
 - b) konieczność realizacji sieci i elementów infrastruktury technicznej i komunikacyjnej
 - w liniach rozgraniczających dróg publicznych i wewnętrznych i innych przestrzeniach publicznych,
- w zakresie kształtowania zieleni urządzonej towarzyszącej zabudowie mieszkaniowej wielorodzinnej:
 - ustala się:
 - a) zagospodarowanie zielenią w zróżnicowanej formie i kompozycji (np. drzew, krzewów i roślin okrywowych) o wysokim stopniu bioróżnorodności,
 - b) wkomponowanie w projektowane zagospodarowanie istniejących drzew,
 - c) kształtowanie nawierzchni utwardzonych uwzględniające:
 - istniejące i projektowane ciągi piesze oraz przyległe przestrzenie publiczne,
 - standardy projektowania, zapewniające powszechną dostępność, w tym potrzeby osób z ograniczeniami mobilności i percepcji,
 - d) zachowanie określonego w ustaleniach szczegółowych udziału powierzchni biologicznie czynnej;
 - dopuszcza się lokalizację: placów zabaw i miejsc rekreacji, ścieżek spacerowych, ciągów pieszych, nawierzchni utwardzonych oraz miejsc postojowych z niezbędnym dojazdem, terenowych urządzeń sportowych, obiektów małej architektury oraz oświetlenia o zharmonizowanym charakterze, akcentów plastycznych, rzeźb, fontann itp., miejsc do gromadzenia odpadów stałych (śmietników) i trzepaków, sieci i elementów infrastruktury technicznej, takich jak stacja trafo (kontenerowa lub typu „słup ogłoszeniowy”), stojaków na rowery,
- w obrębie projektu planu ustala się minimalną powierzchnię biologicznie czynną:
 - na terenach o symbolach 1MN,IT,ZP, 2MN, 11MN, 12MN,U, 17MW i 18MW: min. 25 %,
 - na terenach o symbolach 4UOS, 15UOS, 5MW,U,IT,ZP, 6MW,U,IT,ZP, 7MW,U,IT,ZP, 8MW, 9MW i 10MW,U: min. 30 %,

- na terenie o symbolu 16MW,U: na części terenu wyznaczonej linią wydzielenia wewnętrznego „A” – min. 30%, na pozostałej części terenu – min. 25 %,
- na terenie o symbolu 19MW,U: dla zabudowy usługowej i garaży – min. 10%, dla zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej – min. 25%,
- na terenie o symbolu 3UO,IT,ZP: min. 40 %,
- na terenie o symbolu 13KPL – min. 10 % powierzchni działki budowlanej.

Na terenie o symbolu 14IT (przeznaczony pod infrastrukturę techniczną) nie określa się minimalnej powierzchni biologicznie czynnej, ponieważ jest on zagospodarowywany zgodnie z przepisami odrębnymi.

w zakresie ochrony wód powierzchniowych, gruntowych i podziemnych:

- ustala się ogólnomiejską sieć wodociągową jako podstawowy system zaopatrzenia w wodę,
- dopuszcza się zaopatrzenie w wodę z innych systemów wodociągowych, spełniających warunki dotyczące zbiorowego zaopatrzenia w wodę oraz korzystanie z własnych ujęć wody zgodnie z zasadami zawartymi w przepisach Prawa wodnego,
- ustala się ogólnomiejską sieć kanalizacji sanitarnej jako podstawowy system odprowadzenia ścieków komunalnych,
- dopuszcza się odprowadzenie ścieków do innych systemów kanalizacji sanitarnej, spełniających warunki dotyczące zbiorowego odprowadzenia ścieków, określone w przepisach o zbiorowym odprowadzeniu ścieków,
- w zakresie odprowadzenia wód opadowych i roztopowych ustala następujące odbiorniki wód opadowych i roztopowych:
 - grunt, przy wykorzystaniu systemów retencji wody,
 - rzekę Bażantarkę, zlokalizowaną poza granicami projektu planu, za pośrednictwem sieci kanalizacji deszczowej, drenażowej, cieków i rowów,
- dopuszcza się odprowadzenie wód opadowych i roztopowych do lokalnych lub indywidualnych systemów odprowadzania wód opadowych.

w zakresie ochrony powietrza:

- ustala się stosowanie lokalnych lub indywidualnych źródeł ciepła wytwarzanego w procesach:
 - przetwarzania energii elektrycznej,
 - odzyskiwania energii (solarnej, gruntowej, wodnej lub zawartej w innych nośnikach),
 - spalania gazów opałowych, olejów opałowych niskosiarkowych,
 - wykorzystania ciepła z ogólnomiejских sieci ciepłowniczych wodnych,
- dopuszcza się stosowanie innych ogólnomiejских systemów i czynników służących do przesyłania energii niż ww.,
- dopuszcza się stosowanie indywidualnych źródeł ciepła, o mocy nie większej niż 30 kW, wytwarzanego w procesie spalania paliw stałych.

w zakresie ochrony przed hałasem i polami elektromagnetycznymi:

- ustala się dopuszczalny poziom hałasu w środowisku:
 - na terenie usługi z zakresu oświaty o symbolu 3UO,IT,ZP – jak dla terenu zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży,
 - na terenach o symbolach: 1MN,IT,ZP, 2MN, 11MN – jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,

- na terenach o symbolach: 8MW, 9MW, 17MW, 18MW – jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego,
- na terenach o symbolach: 5MW,U,IT,ZP, 6MW,U,IT,ZP, 7MW,U,IT,ZP, 10MW,U, 12MN,U, 16MW,U, 19MW,U – jak dla terenów zabudowy mieszkaniowo – usługowej,
- na terenach o symbolach: 4UOS, 13KPL, 14IT, 15UOS oraz na terenach dróg publicznych, wewnętrznych i wydzielonych ciągach pieszych – dopuszczalnego poziomu hałasu w środowisku nie ustala się,
- ustala się obsługę telekomunikacyjną w zakresie łączności bezprzewodowej telefonii i internetu – z istniejących stacji bazowych telefonii cyfrowej zlokalizowanych na obszarze objętym planem i poza jego granicami oraz projektowanych stacji bazowych telefonii cyfrowej i internetowych lokalizowanych na istniejących i projektowanych budynkach,
- zakazuje się lokalizacji masztów i wież wolno stojących (tj. nie umieszczanych na budynkach),
- ustala się strefę techniczną wzdłuż infrastruktury technicznej ogólnomiejskiej dla linii elektroenergetycznych wysokiego napięcia 110 kV napowietrznych – 20 m (obustronnie od osi linii), w której:
 - dopuszcza się lokalizację budynków przeznaczonych na pobyt ludzi, pod warunkiem spełnienia przepisów odrębnych i norm dotyczących budowy obiektów w sąsiedztwie linii energetycznych, warunków eksploatacji linii energetycznych oraz warunków dotyczących przebywania ludzi w sąsiedztwie linii energetycznych w strefie elektromagnetycznego promieniowania niejonizującego,
 - zakazuje się tworzenia hałd, nasypów i nasadzenia roślinności o wysokości powyżej 2 m (dotyczy korony drzewa) w odległości mniejszej niż 5,5 m - od rzutu pionowego skrajnego przewodu linii 110 kV.

w zakresie gospodarki odpadami:

- ustala się prowadzenie zagospodarowania odpadów w oparciu o plan gospodarki odpadami,
- na całym obszarze objętym projektem planu zakazuje się usług związanych z gospodarką odpadami tj. działalności polegającej na zbieraniu, przetwarzaniu, odzysku oraz magazynowania i składowania odpadów.

Na terenie objętym planem ustala się ograniczenie wysokości obiektów naturalnych oraz budowlanych z uwzględnieniem umieszczanych na nich urządzeń technicznych oraz reklam do rzędnej 196 m n.p.m.

10.2. Ocena skuteczności wprowadzonych w projekcie planu rozwiązań ograniczających lub eliminujących negatywne oddziaływanie na środowisko, w tym na zdrowie ludzi

Urbanizacja w ujęciu przestrzennego rozwoju miasta jest zjawiskiem naturalnym. W związku z tym przekształcenia zmierzające do zmiany zagospodarowania poszczególnych terenów na obszarze miasta są nieuniknione. W przedmiotowym projekcie planu znajdują się zapisy mające na celu zapobieganie lub ograniczenie negatywnych oddziaływań na środowisko.

Korzystnym, z punktu widzenia ochrony środowiska są zapisy utrzymujące przeznaczenie pod zieleni urządzonej obszaru strefy technicznej pod liniami wysokiego napięcia 110 kV w północnej części objętej opracowaniem. W przyszłości może zostać tu zrealizowane zagospodarowanie zieleni lub rekreacyjne, które nie będzie konfliktowe względem długotrwałego przebywania pod liniami WN. Już teraz jest realizowana inwestycja Botanicznego parku kieszonkowego częściowo w strefie technicznej od linii WN. Obszar po południowej stronie wzdłuż ul. Transportowej jest jedynym większym terenem w tej części osiedla, który powinien być zachowany z dużym udziałem powierzchni biologicznie czynnej, przepuszczającej wody opadowe i roztopowe, magazynującym spływ wód podczas nagłych opadów burzowych zabezpieczając przed podtopieniami pobliskie budynki. Ponadto teren w strefie technicznej linii 110 kV (obecnie zarośla wierzbowe) w tak silnie zainwestowanym osiedlu stanowi lokalny korytarz ekologiczny łączący dolinę Bażantarki z Lasem Turczyńskim. Za pomocą tego terenu następuje wymiana gatunkowa.

Ze względów przyrodniczych i zwiększenia udziału zasobu zieleni objęto w sposób szczególny wartościowe drzewa oznaczone na rysunku projektu planu i w prognozie (załącznik graficzny nr 2), dodatkowo zaproponowano szpalery drzew wzdłuż ulic, które zmniejszają temperaturę powietrza w ich bezpośrednim sąsiedztwie, oczyszczają powietrze ze spalin samochodowych oraz magazynują wodę (w strefie korzeniowej, pod koroną, i w swoich tkankach), zwiększając jednocześnie jakość życia mieszkańców i pozytywny odbiór przestrzeni miejskiej.

W zakresie kształtowania zieleni ustalono m.in. zagospodarowanie zieleni w formie kompozycji wielostopniowej (drzew, krzewów i roślin okrywowych), kształtowanie rzeźby terenu umożliwiającego retencjonowanie wód opadowych z wykorzystaniem takich form jak: niecki chłonne, oczka wodne, skupiska roślinności itp. Na terenach zieleni urządzonej towarzyszącej zabudowie mieszkaniowej wielorodzinnej ustalono m.in. zagospodarowanie zieleni w zróżnicowanej formie i kompozycji (np. drzew, krzewów i roślin okrywowych) o wysokim stopniu bioróżnorodności oraz wkomponowanie w projektowane zagospodarowanie istniejących drzew. W przypadku budowy parkingów (nie dotyczy parkingów wielopoziomowych i w drogach publicznych) ustalono zagospodarowanie terenu z uwzględnieniem zieleni w proporcji co najmniej 1 drzewo na 5 miejsc postojowych w obrębie parkingu lub po jego obrysie oraz zagospodarowanie zieleni w pasach drogowych ulic z zastosowaniem gatunków drzew i krzewów odpowiednich do nasadzeń przyulicznych pod względem estetyki i odporności, w miejscach wolnych od infrastruktury technicznej i z zachowaniem zasad bezpieczeństwa ruchu drogowego i pieszych. Roślinność wprowadzona na teren parkingu nie tylko zatrzymuje wodę opadową i ma korzystny wpływ na lokalny mikroklimat, ale też oczyszcza powietrze z kancerogennych produktów spalania paliw, z pyłów i innych zanieczyszczeń. To pierwszy prozdrowotny aspekt roślin na parkingach. Drugi, to pozytywny wpływ na naszą psychikę. Im większa jest utwardzona powierzchnia, tym bardziej nas przytłacza. A odpowiednio rozlokowane rośliny przełamują tę monotonię, dzieląc przestrzeń na mniejsze wnętrza.

Asymilacja przez drzewa (ale także i roślinność niską) wody z opadów atmosferycznych powoduje redukcję odpływów powierzchniowych. Zieleni miejska, jako wielofunkcyjny, architektoniczny element podnoszący walory estetyczne miasta, stanowi jeden z ważniejszych czynników wpływających na stan środowiska w mieście. Obszary zieleni pełnią szereg funkcji. Z jednej strony są to funkcje ekologiczne, klimatyczne i ochronne, z drugiej zaś estetyczne i rekreacyjne.

Negatywne skutki antropopresji przejawiające się w projekcie mpzp (narażenie na susze i powodzie i brak przewietrzania) złagodzić może utrzymanie ekologicznych funkcji terenów zieleni urządzonej (odpowiednie zagospodarowanie ze zwiększeniem bioróżnorodności), obowiązek zachowania minimalnej powierzchni biologicznie czynnej, zapewniającej warunki

życia organizmów żywych, produkcji materii organicznej oraz warunki infiltracji wód opadowych i roztopowych do gruntu oraz zachowanie wartościowych, pojedynczych drzew i wprowadzenie szpalerów drzew wzdłuż ulic. Poza tym w upalne letnie dni bujna roślinność łagodzi warunki klimatyczne, nawilżając powietrze i rzucając cień.

Funkcjonowanie na analizowanym terenie scentralizowanego systemu gospodarki wodno-ściekowej z przeznaczeniem do odprowadzenia ścieków do oczyszczalni miejskiej doprowadzi do zmniejszenia przedostawania się zanieczyszczeń do gleby i wód gruntowych, a w wyniku tego ich migracji do wód powierzchniowych.

Ustalono, że podstawowym odbiornikiem wód opadowych i roztopowych jest grunt (przy wykorzystaniu systemów retencji wodnej) oraz Bażantarka (zlokalizowana poza granicami projektu planu, za pośrednictwem sieci kanalizacji deszczowej, drenażowej, cieków i rowów). Dopuszczono odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do lokalnych lub indywidualnych systemów odprowadzania wód opadowych. Pozostawione wszelkie powierzchnie biologicznie czynne spowodują prawidłowy obieg wody w przyrodzie, przy zachowaniu niezakłóconego przepływu wód gruntowych.

Stan jakości powietrza w obszarze projektu planu będzie utrzymany na podobnym poziomie, gdyż ustalono w zakresie zaopatrzenia w ciepło stosowanie lokalnych lub indywidualnych źródeł ciepła, wytwarzanego w procesach: przetwarzania energii elektrycznej, odzyskiwania energii (solarnej, gruntowej, wodnej lub zawartej w innych nośnikach), spalania gazów opałowych i olejów opałowych niskosiarkowych, wykorzystania ciepła z ogólnomiejskich sieci ciepłowniczych wodnych. Ponadto dopuszczono stosowanie innych ogólnomiejskich systemów i czynników do przesyłania energii niż te ww. oraz stosowanie indywidualnych źródeł ciepła, o mocy nie większej niż 30 kW, wytwarzanego w procesie spalania paliw stałych. W przypadku przekształcania się szczątkowej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej we wschodniej części terenu objętego projektem planu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną nastąpi poprawa powietrza w skali lokalnej ze względu na wykorzystanie podłączenia do ogólnomiejskiej sieci ciepłej oraz ewentualnego korzystania z proekologicznych nośników energii. Dodatkowo w celu ograniczenia negatywnego oddziaływania emitowanych substancji zapewniono na terenach zurbanizowanych jak największy wskaźnik minimalnej powierzchni biologicznie czynnej w stosunku do planowanego przeznaczenia terenu, utrzymano tereny zieleni urządzonej w strefie technicznej pod liniami WN 110 kV, objęto ochroną pojedyncze wartościowe drzewa oraz zaproponowano wprowadzenie szpalerów drzew wzdłuż ulic.

W zakresie ochrony ludności przed hałasem objęto analizowany obszar klasyfikacją akustyczną. W projekcie planu ustalono odnoszenie hałasu w środowisku zgodnie z obowiązującymi przepisami w stosunku do terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną, mieszkaniowo-usługową, mieszkaniową wielorodzinną i zamieszkania zbiorowego, zabudowę związaną ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży. Dodatkowo na terenach o większej wrażliwości akustycznej, jak tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej 1MN,IT,ZP oraz usług oświaty 3UO,IT,ZP odsunięto linię zabudowy od ul. Transportowej na większą odległość od jej linii rozgraniczającej niż na sąsiadujących terenach przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną. Ponadto w projekcie planu nie zakazano rozwiązań technicznych w celu ograniczenia potencjalnej uciążliwości akustycznej, a wprowadzone szpalery drzew w ulicach zmniejszą minimalnie oddziaływanie hałasu od nich szczególnie w okresie wiosenno-letnim. Występujące przekroczenia akustyczne hałasu komunikacyjnego do 5dB w obszarze objętym projektem planu nie stanowią zagrożenia względem budynków, są one zlokalizowane od jezdni w bezpiecznej odległości. Hałas przemysłowy oraz kolejowy nie oddziałują na klimat akustyczny w obszarze objętym analizą.

Zachowanie powierzchni biologicznie czynnej na terenach wskazanych do zainwestowania oraz utrzymanie terenów zieleni urządzonej pod napowietrznymi liniami wysokiego napięcia 110 kV ograniczy negatywne skutki susz i podtopień, powodzi. Ponadto dostosowano ustalenia dotyczące zapotrzebowania na energię elektryczną, jak i ciepłą przy wykorzystaniu odnawialnych źródeł energii. Powyższe ustalenia są zgodne z celami zawartymi w SPA2030 by uwzględnić zmiany klimatyczne dla miast poprzez m.in. adaptację instalacji sanitarnych i sieci kanalizacyjnych do zwiększonych opadów nawalnych, małą retencję miejską oraz zwiększenie obszarów terenów zieleni i wodnych w mieście, wymianę szczelnych powierzchni gruntu na przepuszczalne. Należy zauważyć, że na analizowanym terenie utrzymano zieleń towarzyszącą zabudowie, wartościowe drzewa oraz zaproponowano wprowadzenie szpalerów drzew wzdłuż ulic. W pierwszej kolejności na terenie objętym projektem planu powinna mieć miejsce retencja wód opadowych „u źródła”, czyli w gruncie przy wykorzystaniu systemów retencji wody (np. niecki, zagłębienia, kształtowanie roślinności itp.). Nie przewiduje się by zamierzenia określone w projekcie planu miejscowego wpłynęły na zmianę klimatu.

Gospodarka odpadami będzie funkcjonowała w oparciu o zorganizowany system odbierania odpadów komunalnych od mieszkańców miasta z uwzględnieniem selektywnej zbiórki odpadów surowcowych. Pozwoli to na zmniejszenie obciążenia środowiska naturalnego rosnącym strumieniem odpadów. Dodatkowo w celu ochrony jakości życia mieszkańców, na całym obszarze objętym projektem planu, zakazano usług związanych z gospodarką odpadami tj. działalności polegającej na zbieraniu, przetwarzaniu, odzysku oraz magazynowaniu i składowaniu odpadów.

Nie przewiduje się znaczącego oddziaływania promieniowania elektromagnetycznego na ludzi. Podwyższona emisja pól elektromagnetycznych może wystąpić jedynie w przypadku instalowania nadawczych urządzeń telekomunikacyjnych wysokiej mocy w postaci m.in. stacji bazowych telefonii komórkowych, ale wówczas pola elektromagnetyczne są wypromieniowywane na bardzo dużych wysokościach, w miejscach niedostępnych dla ludności. Dodatkowo zakazano lokalizacji masztów i wież wolno stojących (tj. nieumieszczanych na budynkach). Należy zwrócić uwagę, że ustalono strefę techniczną od linii napowietrznych wysokiego napięcia 110 kV po 20 m obustronnie od osi linii z odpowiednim zabezpieczeniem tej strefy przed niekorzystnym zagospodarowaniem. Ważnym aspektem jest podjęcie działań do zagospodarowania wspomnianej przestrzeni zabezpieczając jednocześnie ludzi przed długotrwałym przebywaniem w sąsiedztwie linii WN 110 kV i zapewniając niezakłócone warunki techniczne do przesyłu energii.

W wyniku realizacji ustaleń projektu planu nie przewiduje się zagrożeń względem niekorzystnego wpływu na środowisko i zdrowie ludzi. Wprowadzone funkcje i ustalenia projektu planu stworzyły warunki do zachowania zasady zrównoważonego rozwoju.

11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE ZMIANY PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY (BIORĄC POD UWAGĘ CELE I GEOGRAFICZNY ZASIĘG PLANU ORAZ CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU)

Uwzględniając lokalizację najbliższych (względem położenia opracowywanego projektu mpzp) obszarów Natura 2000 – Puszcę Knyszyńską, Ostoję Knyszyńską i Bagienną Dolinę Narwi, ich zadania ochronne a także cel i geograficzny zasięg projektu planu, nie przewiduje się negatywnych oddziaływań omawianego terenu na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 oraz integralność tych obszarów (rys. 8).

Zgodnie z zapisami ustawowymi rolą prognozy nie jest ocena przyjętych w projekcie planu rozwiązań planistycznych, a sprawdzenie czy w przyjętych rozwiązaniach zabezpieczony został we właściwy sposób interes środowiska przyrodniczego, w tym zdrowia i życia ludzi. Szczegółowość dokumentu uzależniona jest od szczegółowości zapisów planu.

Prognoza oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Nowe Miasto w Białymstoku w rejonie ulic K. Pułaskiego i Transportowej sporządzana była równocześnie z opracowaniem dokumentu planistycznego. Zespół autorski prognozy pozostawał w stałym kontakcie z zespołem projektowym planu i jego członkowie uczestniczyli w posiedzeniach, na których konkretyzowały się rozwiązania planistyczne. Zastosowanie takiej metody dla opracowania pozwoliło na przyjęcie rozwiązań przestrzennych, które w dużym stopniu pozwoliły na uniknięcie potencjalnych znaczących kolizji i konfliktów, doprowadzając do wyboru najbardziej pożądanych i optymalnych kierunków działań.

Prognoza nie jest dokumentem rozstrzygającym o słuszności realizacji zamierzeń inwestycyjnych przewidzianych ustaleniami planu, a jedynie przedstawia prawdopodobne skutki, jakie niesie za sobą realizacja ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska w ich wzajemnym powiązaniu.

Wariant „zerowy”, czyli nie przystąpienie do sporządzenia projektu planu i jego uchwalenia, spowodowałby dalsze funkcjonowanie na danym terenie zapisów z trzech obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Sposób zagospodarowania i zainwestowania do obecnego przeznaczenia terenów a tego określonego w omawianym projekcie mpzp jest podobny. W analizowanym projekcie mpzp jedynie dostosowano parametry i wskaźniki na terenach o różnym przeznaczeniu do zachodzących zmian w osiedlu, uwzględniono przebieg Alei I. J. Paderewskiego oraz umożliwiono przekształcanie zabudowy jednorodzinnej w wielorodzinną w części wschodniej opracowania. W związku z powyższym należy stwierdzić, że korzystniejszym rozwiązaniem są działania przyjęte w zapisach planistycznych omawianego projektu zmiany planu. Wykonana waloryzacja drzew podczas trwania procedury planistycznej pozwoliła na objęcie szczególną ochroną wartościowych drzew w stosunku do obowiązującego planu. Dodatkowo brak wizualnie zieleni w przestrzeni osiedla spowodował wyznaczenie lokalizacji nowych szpalerów drzew i uzupełnienia istniejących.

Zadaniem planowania przestrzennego jest zapewnienie utrzymania warunków równowagi przyrodniczej oraz racjonalna gospodarka zasobami środowiska, co zostało ujęte w projekcie mpzp.

12. STRESZCZENIE SPORZĄDZONE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Prognozę oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Nowe Miasto w Białymstoku w rejonie ulic K. Pułaskiego i Transportowej wykonano na podstawie art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U z 2022 r. poz. 503) oraz art. 46 i art. 51 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029, z późn. zm.). Prognoza zawiera możliwie wyczerpujące opisanie środowiska w jego złożoności oraz przewidywania jego zmian spowodowanych oddziaływaniem wprowadzonych zamierzeń realizacyjnych dokumentu planistycznego.

Ustalenia projektu planu miejscowego dotyczą obszaru o powierzchni 30,24 ha, położonego na osiedlu Nowe Miasto w Białymstoku, ograniczonego ulicami: Transportową, S. Żeromskiego, K. Pułaskiego i Aleją I. J. Paderewskiego. Teren opracowania wymaga weryfikacji zasad, zakresu kształtowania form zabudowy w kontekście istniejącego układu urbanistycznego osiedla Nowe Miasto. Na przedmiotowym obszarze przewiduje się głównie utrzymanie funkcji mieszkaniowej, usługowej (Szkoła Podstawowa nr 50, kościół oraz cerkiew) oraz drobnej handlowej. W osiedlu w znikomym stopniu widoczna jest zieleń osiedlowa oraz komunikacyjna.

Na podstawie *Ekofizjografii Białegostoku* (2011) zauważa się, że w obszarze objętym analizą wody gruntowe występują na poziomie 6-10 m p.p.t. w części południowej przechodząc stopniowo do 1-2 m p.p.t. w części północno-wschodniej. Poziom wód gruntowych może ulegać okresowym wahaniom w zależności od pory roku oraz ilości opadów atmosferycznych. Warunki gruntowo-wodne terenu są ściśle związane z budową geologiczną i hydrograficzną. Znacząca część terenu ujętego w projekcie mpzp stanowi obszar o dobrych warunkach fizjograficznych do zabudowy, jedynie część północno-zachodnia, ze względu na wysoki poziom wód gruntowych, stanowi teren o niekorzystnych warunkach do zabudowy.

W *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku* większość przedmiotowego terenu oznaczona jest na załączniku graficznym pt. „Kierunki zagospodarowania przestrzennego - struktura funkcjonalno-przestrzenna” jako: 2MW - „Tereny zabudowy mieszkaniowej wysokiej intensywności” (na tym terenie funkcją podstawową jest zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna). Wzdłuż północnej granicy opracowania wyznaczono łącznik systemu przyrodniczego – współtworzący obszary powiązań terenów zieleni. Łączniki systemu przyrodniczego są terenami umożliwiającymi zachowanie ciągłości funkcjonalno-przestrzennej pomiędzy elementami obszarowymi systemu podstawowego i wspomagającego, pełniącymi funkcje dróg zasilania, a także zwiększającymi oddziaływanie systemu przyrodniczego na tereny zurbanizowane. Na obszarach łączników systemu przyrodniczego należy dążyć do kształtowania ciągłości funkcjonalno-przestrzennej lokalnych terenów zieleni. Wspomniany łącznik systemu przyrodniczego (znajdujący się w strefie technicznej linii elektroenergetycznych wysokiego napięcia 110 kV) stanowi lokalny korytarz wymiany gatunkowej pomiędzy doliną Bażantarki a Lasem Turczyńskim. W rejonie

skrzyżowania ulic: Pogodnej, S. Żeromskiego, Transportowej i Składowej wyznaczono miejsce centralne - lokalny osiedlowy ośrodek usługowy obsługujący zgrupowania zabudowy mieszkaniowej.

Przystępując do opracowania projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Nowe Miasto w Białymstoku w rejonie ulic K. Pułaskiego i Transportowej zadbano by nie naruszyć celów i kierunków działań wielu dokumentów o skali lokalnej, wojewódzkiej i krajowej, na które przekładają się cele ustanowione na szczeblu międzynarodowym i wspólnotowym Unii Europejskiej. Uwzględniono ponadto wyniki monitoringu środowiska, w szczególności w zakresie powietrza, pól elektromagnetycznych i hałasu – czynników wpływających w dużym stopniu na zdrowie ludzi w strefie miejskiej.

Mając na uwadze konstytucyjną zasadę zrównoważonego rozwoju, należy zadbać o wyrównanie potencjałów między terenami o charakterze otwartym i zabudowanym. Cenne jest utrzymanie już istniejących terenów zieleni, co stwarza możliwość codziennego kontaktu z przyrodą. Struktury zieleni zapewniają miastu podniesienie standardów jakości życia (łagodzenie uciążliwości klimatu miejskiego i poprawę estetyki miasta). Dodatkowo na takich terenach zatrzymywana, retencjonowana jest woda deszczowa, co przyczynia się do spowolnienia lub redukcji odpływu oraz poprawy bilansu wodnego zlewni. Infiltracja, czyli wsiąkanie wód do gruntu, jest najprostszym sposobem zagospodarowania wód deszczowych w miejscu powstania opadu i zasilania wód gruntowych. Zachowanie przyrody w miastach stanowi szczególnie przykład zrównoważonego rozwoju.

Realizacja projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wywoła zróżnicowane przekształcenia środowiska przyrodniczego, w zależności od aktualnego sposobu zagospodarowania terenu oraz charakteru zaprojektowanych funkcji.

Urbanizacja w ujęciu przestrzennego rozwoju miasta jest zjawiskiem naturalnym. W związku z tym przekształcenia zmierzające do zmiany zagospodarowania poszczególnych terenów na obszarze miasta są nieuniknione. W przedmiotowym projekcie planu znajdują się zapisy mające na celu zapobieganie lub ograniczenie negatywnych oddziaływań na środowisko.

Zapisy projektu planu ustalają szereg działań i zasad zagospodarowania mających na celu zminimalizowanie niekorzystnych skutków jego realizacji, ochronę i zachowanie walorów i zasobów środowiska przyrodniczego, jak również kształtowanie odpowiednich warunków życia mieszkańców. Przyjęte w projekcie planu ustalenia przyczyniają się do uporządkowania przestrzeni.

Korzystnym, z punktu widzenia ochrony środowiska są zapisy utrzymujące przeznaczenie pod zielenią urządzonego obszaru strefy technicznej pod liniami wysokiego napięcia 110 kV w północnej części objętej opracowaniem. W przyszłości może zostać tu zrealizowane zagospodarowanie zieleni lub rekreacyjne, które nie będzie konfliktowe względem długotrwałego przebywania pod liniami WN. Już teraz jest realizowana inwestycja Botanicznego parku kieszonkowego częściowo w strefie technicznej od linii WN. Obszar po południowej stronie wzdłuż ul. Transportowej jest jedynym większym terenem w tej części osiedla, który powinien być zachowany z dużym udziałem powierzchni biologicznie czynnej, przepuszczającej wody opadowe i roztopowe, magazynującym spływ wód podczas nagłych opadów burzowych zabezpieczając przed podtopieniami pobliskie budynki. Ponadto teren w strefie technicznej linii 110 kV (obecnie zarośla wierzbowe) w tak silnie zainwestowanym osiedlu stanowi lokalny korytarz ekologiczny łączący dolinę Bażantarki z Lasem Turczyńskim. Za pomocą tego terenu następuje wymiana gatunkowa.

Ze względów przyrodniczych i zwiększenia udziału zasobu zieleni objęto w sposób szczególnie wartościowe drzewa oznaczone na rysunku projektu planu i w prognozie (załącznik graficzny nr 2), dodatkowo zaproponowano szpalery drzew wzdłuż ulic, które zmniejszają temperaturę powietrza w ich bezpośrednim sąsiedztwie, oczyszczają powietrze ze spalin

samochodowych oraz magazynują wodę (w strefie korzeniowej, pod koroną, i w swoich tkankach), zwiększając jednocześnie jakość życia mieszkańców i pozytywny odbiór przestrzeni miejskiej.

W zakresie kształtowania zieleni ustalono m.in. zagospodarowanie zielenią w formie kompozycji wielostopniowej (drzew, krzewów i roślin okrywowych), kształtowanie rzeźby terenu umożliwiające retencjonowanie wód opadowych z wykorzystaniem takich form jak: niecki chłonne, oczka wodne, skupiska roślinności itp. Na terenach zieleni urządzonej towarzyszącej zabudowie mieszkaniowej wielorodzinnej ustalono m.in. zagospodarowanie zielenią w zróżnicowanej formie i kompozycji (np. drzew, krzewów i roślin okrywowych) o wysokim stopniu bioróżnorodności oraz wkomponowanie w projektowane zagospodarowanie istniejących drzew. W przypadku budowy parkingów (nie dotyczy parkingów wielopoziomowych i w drogach publicznych) ustalono zagospodarowanie terenu z uwzględnieniem zieleni w proporcji co najmniej 1 drzewo na 5 miejsc postojowych w obrębie parkingu lub po jego obrysie oraz zagospodarowanie zielenią w pasach drogowych ulic z zastosowaniem gatunków drzew i krzewów odpowiednich do nasadzeń przyulicznych pod względem estetyki i odporności, w miejscach wolnych od infrastruktury technicznej i z zachowaniem zasad bezpieczeństwa ruchu drogowego i pieszych. Roślinność wprowadzona na teren parkingu nie tylko zatrzymuje wodę opadową i ma korzystny wpływ na lokalny mikroklimat, ale też oczyszcza powietrze z kancerogennych produktów spalania paliw, z pyłów i innych zanieczyszczeń. To pierwszy prozdrowotny aspekt roślin na parkingach. Drugi, to pozytywny wpływ na naszą psychikę. Im większa jest utwardzona powierzchnia, tym bardziej nas przytłacza. A odpowiednio rozlokowane rośliny przełamują tę monotonię, dzieląc przestrzeń na mniejsze wnętrza.

Asymilacja przez drzewa (ale także i roślinność niską) wody z opadów atmosferycznych powoduje redukcję odpływów powierzchniowych. Zieleń miejska, jako wielofunkcyjny, architektoniczny element podnoszący walory estetyczne miasta, stanowi jeden z ważniejszych czynników wpływających na stan środowiska w mieście. Obszary zieleni pełnią szereg funkcji. Z jednej strony są to funkcje ekologiczne, klimatyczne i ochronne, z drugiej zaś estetyczne i rekreacyjne.

Negatywne skutki antropopresji przejawiające się w projekcie mpzp (narażenie na susze i powódzie i brak przewietrzania) złagodzić może utrzymanie ekologicznych funkcji terenów zieleni urządzonej (odpowiednie zagospodarowanie ze zwiększeniem bioróżnorodności), obowiązek zachowania minimalnej powierzchni biologicznie czynnej, zapewniającej warunki życia organizmów żywych, produkcji materii organicznej oraz warunki infiltracji wód opadowych i roztopowych do gruntu oraz zachowanie wartościowych, pojedynczych drzew i wprowadzenie szpalerów drzew wzdłuż ulic. Poza tym w upalne letnie dni bujna roślinność złagodzi warunki klimatyczne, nawilżając powietrze i rzucając cień.

Funkcjonowanie na analizowanym terenie scentralizowanego systemu gospodarki wodno-ściekowej z przeznaczeniem do odprowadzenia ścieków do oczyszczalni miejskiej doprowadzi do zmniejszenia przedostawania się zanieczyszczeń do gleby i wód gruntowych, a w wyniku tego ich migracji do wód powierzchniowych.

Ustalono w projekcie planu miejscowego, że podstawowym odbiornikiem wód opadowych i roztopowych jest grunt (przy wykorzystaniu systemów retencji wodnej) oraz Bażantarka (zlokalizowana poza granicami projektu planu, za pośrednictwem sieci kanalizacji deszczowej, drenażowej, cieków i rowów). Dopuszczono odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do lokalnych lub indywidualnych systemów odprowadzania wód opadowych. Pozostawione wszelkie powierzchnie biologicznie czynne spowodują prawidłowy obieg wody w przyrodzie, przy zachowaniu niezakłóconego przepływu wód gruntowych.

Stan jakości powietrza w obszarze projektu planu będzie utrzymany na podobnym poziomie, gdyż ustalono w zakresie zaopatrzenia w ciepło stosowanie lokalnych lub

indywidualnych źródeł ciepła, wytwarzanego w procesach: przetwarzania energii elektrycznej, odzyskiwania energii (solarnej, gruntowej, wodnej lub zawartej w innych nośnikach), spalania gazów opałowych i olejów opałowych niskosiarkowych, wykorzystania ciepła z ogólnomiejskich sieci ciepłowniczych wodnych. Ponadto dopuszczono stosowanie innych ogólnomiejskich systemów i czynników do przesyłania energii niż te ww. oraz stosowanie indywidualnych źródeł ciepła, o mocy nie większej niż 30kW, wytwarzanego w procesie spalania paliw stałych. W przypadku przekształcania się szczątkowej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej we wschodniej części terenu objętego projektem planu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną nastąpi poprawa powietrza w skali lokalnej ze względu na wykorzystanie podłączenia do ogólnomiejskiej sieci ciepłej oraz ewentualnego korzystania z proekologicznych nośników energii. Dodatkowo w celu ograniczenia negatywnego oddziaływania emitowanych substancji zapewniono na terenach zurbanizowanych jak największy wskaźnik minimalnej powierzchni biologicznie czynnej w stosunku do planowanego przeznaczenia terenu, utrzymano tereny zieleni urządzonej w strefie technicznej pod liniami WN 110 kV, objęto ochroną pojedyncze wartościowe drzewa oraz zaproponowano wprowadzenie szpalerów drzew wzdłuż ulic.

W zakresie ochrony ludności przed hałasem objęto analizowany obszar klasyfikacją akustyczną. W projekcie planu ustalono odnośnie hałasu w środowisku zgodnie z obowiązującymi przepisami w stosunku do terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną, mieszkaniowo-usługową, mieszkaniową wielorodzinną i zamieszkania zbiorowego, zabudowę związaną ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży. Dodatkowo na terenach o większej wrażliwości akustycznej, jak tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej 1MN, IT, ZP oraz usług oświaty 3UO, IT, ZP odsunięto linię zabudowy od ul. Transportowej na większą odległość od jej linii rozgraniczającej niż na sąsiadujących terenach przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną. Ponadto w projekcie planu nie zakazano rozwiązań technicznych w celu ograniczenia potencjalnej uciążliwości akustycznej, a wprowadzone szpalery drzew w ulicach zmniejszą minimalnie oddziaływanie hałasu od nich szczególnie w okresie wiosenno-letnim. Występujące przekroczenia akustyczne hałasu komunikacyjnego do 5dB w obszarze objętym projektem planu nie stanowią zagrożenia względem budynków, są one zlokalizowane od jezdni w bezpiecznej odległości. Hałas przemysłowy oraz kolejowy nie oddziałują na klimat akustyczny w obszarze objętym analizą.

Zachowanie powierzchni biologicznie czynnej na terenach wskazanych do zainwestowania oraz utrzymanie terenów zieleni urządzonej pod napowietrznymi liniami wysokiego napięcia 110 kV ograniczy negatywne skutki susz i podtopień, powodzi. Ponadto dostosowano ustalenia dotyczące zapotrzebowania na energię elektryczną, jak i ciepłą przy wykorzystaniu odnawialnych źródeł energii. Powyższe ustalenia uwzględniają zmiany klimatyczne, są dostosowane do jego zmian, czyli m.in. odnoszą się do działań adaptujących do zwiększonych opadów nawałnych, zwiększenia retencji miejskiej oraz zwiększenia obszarów terenów zieleni w mieście, wymiany szczelnych powierzchni gruntu na przepuszczalne. Należy zauważyć, że na analizowanym terenie utrzymano zieleń towarzyszącą zabudowie, wartościowe drzewa oraz zaproponowano wprowadzenie szpalerów drzew wzdłuż ulic. W pierwszej kolejności na terenie objętym projektem planu powinna mieć miejsce retencja wód opadowych „u źródła”, czyli w gruncie przy wykorzystaniu systemów retencji wody (np. niecki, zagłębienia, kształtowanie roślinności itp.). Nie przewiduje się by zamierzenia określone w projekcie planu miejscowego wpłynęły na zmianę klimatu.

Gospodarka odpadami będzie funkcjonowała w oparciu o zorganizowany system odbierania odpadów komunalnych od mieszkańców miasta z uwzględnieniem selektywnej zbiórki odpadów surowcowych. Pozwoli to na zmniejszenie obciążenia środowiska naturalnego rosnącym strumieniem odpadów. Dodatkowo w celu ochrony jakości życia

mieszkańców, na całym obszarze objętym projektem planu, zakazano usług związanych z gospodarką odpadami tj. działalności polegającej na zbieraniu, przetwarzaniu, odzysku oraz magazynowania i składowania odpadów.

Nie przewiduje się znaczącego oddziaływania promieniowania elektromagnetycznego na ludzi. Podwyższona emisja pól elektromagnetycznych może wystąpić jedynie w przypadku instalowania nadawczych urządzeń telekomunikacyjnych wysokiej mocy w postaci m.in. stacji bazowych telefonii komórkowych, ale wówczas pola elektromagnetyczne są wypromieniowywane na bardzo dużych wysokościach, w miejscach niedostępnych dla ludności. Dodatkowo zakazano lokalizacji masztów i wież wolno stojących (tj. nieumieszczanych na budynkach). Należy zwrócić uwagę, że ustalono strefę techniczną od linii napowietrznych wysokiego napięcia 110 kV po 20 m obustronnie od osi linii. Ważnym aspektem jest podjęcie działań do zagospodarowania wspomnianej przestrzeni zabezpieczając jednocześnie ludzi przed długotrwałym przebywaniem w sąsiedztwie linii WN i zapewniając niezakłócone warunki techniczne do przesyłu energii.

Realizacja ustaleń projektu planu przyczyni się do poprawy przestrzeni miejskiej, standardów życia mieszkańców na terenie z zachowaniem najwartościowszych elementów krajobrazu. W wyniku realizacji ustaleń projektu planu nie przewiduje się zagrożeń względem niekorzystnego wpływu na zdrowie ludzi. Wprowadzone funkcje i ustalenia projektu planu stworzyły warunki do zachowania zrównoważonego rozwoju.

Niniejszą prognozę oddziaływania na środowisko opracowywano równolegle z projektem planu. Zespół autorski prognozy pozostawał w stałym kontakcie z zespołem projektowym projektu planu i jego członkowie uczestniczyli w posiedzeniach, na których konkretyzowały się rozwiązania projektowe. W wyniku zastosowania takiej metody dla opracowania przyjęto rozwiązania planistyczne, które pozwoliły na uniknięcie potencjalnych znaczących kolizji i konfliktów przestrzennych, doprowadzając do wyboru najbardziej pożądanych i optymalnych kierunków działań.

Brak realizacji projektu planu, czyli nie przystąpienie do sporządzenia projektu planu i jego uchwalenia, spowodowałoby dalsze funkcjonowanie na danym terenie zapisów z trzech obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Sposób zagospodarowania i zainwestowania do obecnego przeznaczenia terenów a tego określonego w omawianym projekcie mpzp jest podobny. W analizowanym projekcie mpzp jedynie dostosowano parametry i wskaźniki na terenach o różnym przeznaczeniu do zachodzących zmian w osiedlu, uwzględniono przebieg Alei I. J. Paderewskiego oraz umożliwiono przekształcanie zabudowy jednorodzinnej w wielorodzinną w części wschodniej opracowania. W związku z powyższym należy stwierdzić, że korzystniejszym rozwiązaniem są działania przyjęte w zapisach planistycznych omawianego projektu zmiany planu. Wykonana waloryzacja drzew podczas trwania procedury planistycznej pozwoliła na objęcie szczególną ochroną wartościowych drzew w stosunku do obowiązującego planu. Dodatkowo brak wizualnie zieleni w przestrzeni osiedla spowodował wyznaczenie lokalizacji nowych szpalerów drzew i uzupełnienia istniejących.

Na analizowanym terenie nie występują obszary lub obiekty podlegające ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Biorąc pod uwagę lokalizację najbliższych (względem położenia terenu objętego projektem planu) obszarów Natura 2000 – Puszcę Knyszyńską, Ostoję Knyszyńską i Bagienną Dolinę Narwi, ich zadania ochronne a także cel i geograficzny zasięg opracowania, nie przewiduje się negatywnych oddziaływań omawianego terenu na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 oraz integralność tych obszarów.

Ze względu na przyjęte zagospodarowanie terenu objętego projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Nowe Miasto w Białymstoku w rejonie ulic K. Pułaskiego i Transportowej oraz mogące powstać zamierzenia inwestycyjne w wyniku

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Nowe Miasto w Białymstoku
w rejonie ulic K. Pułaskiego i Transportowej

realizacji jego ustaleń, nie stwierdza się wystąpienia możliwości transgranicznego oddziaływania na środowisko.

Monitoring skutków realizacji ustaleń planu prowadzony będzie w ramach analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym dokonywanej zgodnie z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przez Prezydenta Miasta Białegostoku co najmniej raz w kadencji rady. Zastosowane będą metody analityczno - porównawcze stanu zagospodarowania terenu oraz badane zmiany w środowisku w oparciu o prowadzone na bieżąco rejestry wydanych pozwoleń na budowę, rejestry obiektów oddanych do użytku, zestawienia rozbiórek obiektów oraz wydanych zezwoleń na realizację dróg, ortofotomapę Białegostoku oraz raporty i dokumenty opracowywane na potrzeby ochrony środowiska.

WYKORZYSTANE MATERIAŁY

- ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 1973, z późn. zm.);
- ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029, z późn. zm.);
- ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r. poz. 503);
- ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2022 r. poz. 916);
- ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2022 r. poz. 699, z późn. zm.);
- ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2021 r. poz. 2233, z późn. zm.);
- ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2022 r. poz. 1297);
- Standardowe Formularze Danych Natura 2000: Ostoja Knyszyńska (PLH200006) - aktualizacja z 01.2021 r., Puszcza Knyszyńska (PLB200003) – aktual. z 01.2021 r., Ostoja Narwiańska (PLH200024) – aktual. z 01.2021 r., Bagienna Dolina Narwi (PLB200001) – aktual. z 10.2020 r., Narwiańskie Bagna (PLH200002) – aktual. z 01.2021 r.;
- Europejska konwencja krajobrazowa sporządzona we Florencji dnia 20 października 2000 r. (Dz. U. z 2006 r. Nr 14, poz. 98);
- Polityka ekologiczna państwa 2030, Ministerstwo Środowiska, Warszawa, 2019 r.;
- Aktualizacja Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych - AKPOŚK 2017 - obwieszczenie Ministra Środowiska z dnia 11 grudnia 2017 r. (M. P. poz. 1183) wraz z wcześniejszymi aktualizacjami KPOŚK;
- Mapy zagrożenia powodziowego i mapy ryzyka powodziowego w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Obecny stan prawny, Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej, Warszawa marzec 2015 r.;
- Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły, Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej (Dz.U. z 2016 r. poz. 1911);
- Stan środowiska w województwie podlaskim. Raport 2020, Główny Inspektorat Ochrony Środowiska, Departament Monitoringu Środowiska, Regionalny Wydział Monitoringu Środowiska w Białymstoku, Białystok 2020 r.;
- Roczna ocena jakości powietrza w województwie podlaskim. Raport wojewódzki za rok 2020, GIOŚ, Regionalny Wydział Monitoringu Środowiska w Białymstoku, Białystok, kwiecień 2021 r.;
- Ocena stanu ekologicznego, potencjału ekologicznego, stanu chemicznego i stanu wód powierzchniowych województwa podlaskiego w 2017 roku, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Białymstoku, Białystok czerwiec 2018 r.;
- Ocena poziomu pól elektromagnetycznych w środowisku w roku 2020 – opracowana na podstawie pomiarów wykonanych przez Inspekcję Ochrony Środowiska, GIOŚ Departament Monitoringu Środowiska, Warszawa, wrzesień 2021 r.;
- Program ochrony powietrza dla strefy aglomeracja białostocka - uchwała Nr XXXIV/415/13 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 20 grudnia 2013 r. wraz z jego zmianą - uchwała Nr XIX/235/2020 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 8 czerwca 2020 r.;
- Mapa akustyczna miasta Białystok, 2017 r.;
- Program ochrony środowiska przed hałasem dla miasta Białegostoku - uchwała Nr LI/794/18 Rady Miasta Białystok z dnia 18 czerwca 2018 r.;

- Program ochrony środowiska dla miasta Białystok na lata 2021-2024 z perspektywą na lata 2025-2028, Białystok 2022 r. – uchwała Nr LIV/767/22 Rady Miasta Białystok z dnia 23 maja 2022 r.;
- Plan Adaptacji Miasta Białystok do zmian klimatu do roku 2030 – uchwała Nr XIV/210/19 Rady Miasta Białystok z dnia 23 września 2019 r.;
- Plan zagospodarowania przestrzennego województwa podlaskiego - uchwała Nr XXXVI/330/17 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 22 maja 2017 r. (Dz. Urz. Woj. Podlaskiego poz. 2777);
- Prognoza oddziaływania na środowisko projektu Planu zagospodarowania przestrzennego województwa podlaskiego, Białystok 2016 r.;
- Plan Gospodarki Odpadami Województwa Podlaskiego na lata 2016-2022 - uchwała Nr XXXII/280/16 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 19 grudnia 2016 r.;
- Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030, Ministerstwo Środowiska, Warszawa, październik 2013 r.;
- Opracowanie ekofizjograficzne dla terenu miasta Białegostoku. Kwiatkowski W., Gajko K., Ksepko M., Miniuk P., Stepaniuk M, Białystok 2004 r.;
- Ekofizjografia Białegostoku, Tom I Wstęp i diagnoza stanu środowiska przyrodniczego, Kwiatkowski W., Gajko K., Białystok 2011 r.;
- Ekofizjografia Białegostoku, Tom II Ocena i funkcjonowanie środowiska, uwarunkowania ekofizjograficzne, Kwiatkowski W., Gajko K., Białystok 2012 r.;
- Inwentaryzacja awifauny na obszarze miasta Białystok, Mirski P., Płowucha A., Siuchno R., Białystok 2011 r.;
- Inwentaryzacja fauny płazów, gadów oraz motyli dziennych na obszarze miasta Białegostoku, Chętnicki W., Werpachowski C., Łupiński S., Giedrewicz M., Klimczuk P., Gawędzki P., Buńkowski T., Czerniak W., Białystok 2011 r.;
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku – uchwała Nr XII/165/19 Rady Miasta Białystok z dnia 18 czerwca 2019 r.;
- Mały Rocznik Statystyczny Polski 2017, 2018, 2019, 2020, 2021 Główny Urząd Statystyczny, Warszawa, Zakład Wydawnictw Statystycznych (www.stat.gov.pl);
- Klimat województwa podlaskiego, Górniak A., 2000, Białystok: Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej;
- uchwała Nr LXII/769/06 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 23 października 2006 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Nowe Miasto w Białymstoku (w rejonie ulic Ścianka, Starosielce i P. Łodzińskiego);
- uchwała Nr LVII/749/10 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 24 czerwca 2010 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Nowe Miasto w Białymstoku (w rejonie ulicy Składowej);
- uchwała Nr XXXIII/399/08 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 27 października 2008 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Nowe Miasto w Białymstoku (w rejonie ulic Pułaskiego, Sławińskiego i Wiadukt);
- uchwała Nr LXI/748/06 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 25 września 2006 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Nowe Miasto w Białymstoku (w rejonie Alei I. J. Paderewskiego);
- uchwała Nr LXI/749/06 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 25 września 2006 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Nowe Miasto w Białymstoku (w rejonie ulic: K. Pułaskiego i Transportowej);

- uchwała Nr XXX/462/20 Rady Miasta Białystok z dnia 26 października 2020 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Nowe Miasto w Białymstoku w rejonie ulic K. Pułaskiego i Transportowej;
- projekt uchwały Rady Miejskiej Białegostoku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Nowe Miasto w Białymstoku w rejonie ulic K. Pułaskiego i Transportowej;
- mapy ewidencji i klasyfikacji gruntów miasta;
- własne obserwacje w terenie;
- <http://natura2000.gdos.gov.pl>;
- <http://gios.gov.pl>;
- <https://wody.gov.pl>;
- <https://mapabts.pl>;
- <http://gisbialystok.pl>.

SPIS TABEL

Tabela 1	Cele <i>Programu ochrony środowiska dla miasta Białystok</i> powiązane z projektem mpzp	14
Tabela 2	Wpływ realizacji ustaleń projektu mpzp na poszczególne elementy środowiska	36

SPIS RYSUNKÓW

Rysunek 1	Załącznik do uchwały Nr XXX/462/20 Rady Miasta Białystok z dnia 26 października 2020 r.	4
Rysunek 3	Wrys ze <i>Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku</i>	8
Rysunek 2	Przydatność terenu do funkcji użytkowych	9
Rysunek 4	Obszar objęty projektem planu miejscowego na tle obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w Białymstoku	10
Rysunek 5	Przestrzenny rozkład ryzyka związanego z zagrożeniami klimatycznymi w sektorze Gospodarka przestrzenna.....	12
Rysunek 6	Geomorfologia w obszarze objętym opracowaniem.....	20
Rysunek 7	Imisja hałasu komunikacyjnego L_{DWN} i L_N w obszarze opracowania	28
Rysunek 8	Lokalizacja terenu objętego opracowaniem względem najbliższych form ochrony przyrody	35

SPIS ZDJĘĆ

Zdjęcie 1	Teren nieurządzonej zieleni wśród zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej przy ulicy o symbolu 8KDW w projekcie mpzp	22
Zdjęcie 2a-c	Postępująca sukcesja naturalna w strefie technicznej napowietrznych linii elektroenergetycznych WN 110 kV.....	23
Zdjęcie 3	Drzewo (kasztan zwyczajny na terenie cerkwi pw. Świętego Ducha przy ul. K. Pułaskiego) wskazane do zachowania	24
Zdjęcie 4a-c	Botaniczny park kieszonkowy na Nowym Mieście.....	25

SPIS ZAŁĄCZNIKÓW

Załącznik 1	Istniejący stan środowiska przyrodniczego w obszarze objętym projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Nowe Miasto w Białymstoku w rejonie ulic K. Pułaskiego i Transportowej
Załącznik 2	Prognoza oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Nowe Miasto w Białymstoku w rejonie ulic K. Pułaskiego i Transportowej
Załącznik 3	Oświadczenie kierującego zespołem wykonawców prognozy oddziaływania na środowisko o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029, z późn. zm.)

ZAŁĄCZNIK 3

Oświadczenie kierującego zespołem wykonawców prognozy oddziaływania na środowisko o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029, z późn. zm.)

Ja, Elżbieta Drożdżał, będąca autorem prognozy oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Nowe Miasto w Białymstoku w rejonie ulic K. Pułaskiego i Transportowej oświadczam, że spełniam wymagania, o których mowa w art. 74a ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029, z późn. zm.).

Jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

STARSZY INSPEKTOR
Elżbieta Drożdżał
Elżbieta Drożdżał